

Prof. Anghel N. Rugina

145 MOSS HILL ROAD
JAMAICA PLAIN, MASS. 02130 USA
TEL. (617) 524-4580

UN APEL LA CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE DIN ROMANIA

CONTINUT:

	<u>Pagina</u>
1. Capitalismul Modern Din USA Sau Europa de Vest Nu Este de Imitat Ci de Invatat Lectii de Cum Sa fim si Cum Sa Nu Fim In Romania	2
2. O Mare Transformare Istorică in Lume Intr'o Directie Gresita	6
3. Un Argument Stiintific Mare de Care Depinde Viitorul Omenirii si Nu Mai Putin a Romaniei	13
4. Teoria Economica si Sociala a Lui Keynes Are Doua Fete: E Un Paradox Periculos si Daunator la Economia Romaneasca	18
5. Politica Monetara si Fiscala la Nivel Macro Recomandata de Keynes Bazata pe o Teorie Discutabila, Este si Ea Falsa	23
6. O Lupta Pierduta cu Principiul Imposibilitatilor in Practica	23
7. Keynes Versus Walras (Rugina) in Silogisme	26
8. A Fost Keynes un Economist Socialist?	28
9. In Cautarea Unei Sinteze Unice Ca Solutie la Argumentul Dintre Gandirea Clasica si Gandirea Moderna	28
10. O Lumina Economica Noua: Ecuatia Cunostintei Unificate Care Poate Rezolva Conflictul Curent Dintre "Teorie si Practica"	31

REZOLUTIE:

Numarul:1 Cu Referire la Vanzarea de Aur din Tezaurul Bancii Nationale a Romaniei	34
Numarul:2 Cu Referire la "Privatizarea Fortata" si saracirea poporului	35
Numarul:3 Cu Referire la o Revizuire a Legii Bancare	36
Numarul:4 Cu Referire la o Revizuire a Legii Burselor	38
Numarul:5 Cu Referire la o Revizuire a Statutelor Bancii Nationale si Practica de Politica Monetara si Fiscala Macro	41

ANEXE:

- I. De Ce Nu S'au Rezolvat Cum Trebuie Problemele Economice si Financiare in Romania dintre 1990 si 1998? MEMORIALE 64 p.
- II. Scrisori Deschise Adresate Domnului Presedinte Ion Iliescu (1993-1995) 39p.
- III. Scrisori Deschise Adresate Domnului Presedinte Emil Constantinescu (1996-1999) 18p.

Prof. Anghel N. Rugina

145 MOSS HILL ROAD
JAMAICA PLAIN, MASS. 02130 USA
TEL. (617) 524-4580

Boston, Mass. U.S.A 20 Noiembrie, 1999

UN APEL LA CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE DIN ROMANIA
=====

Un Caz de Urgenta Nationala

"Et la Patrie et L'Humanité."

Friedrich List

Onorate Domnule Presedinte si Onorati Membri,

In conditii social economice grele, chiar foarte grele, prin care trece tara si neamul romanesc acum la sfarsit de mileniu, subsemnatul Prof. Emerit. de Economie si Finante, cetatean American dar care nu am renuntat la cetatenia Romana si ca cetatean roman cu domiciliul in strainatate si resedinta in tara la sora mea d-na Maria Cristea, nascuta Rugina, Str. Tecuciul Nou Nr.27, Tecuci, Jud. Galati, iar in strainatate la adresa de mai sus, posed pasaportul romanesc cu Nr. 1023348 83, emis la 25 Iunie, 1996 si valabil pana la 24 Iunie, 2006, Membru de Onoare al Academiei Romane, carnetul de identitate Nr.494, emis la 13 No. 1990 si veteran de razboiul dela Rasarit pentru eliberarea Basarabiei, ranit din razboiu si tratat 6 luni la Spitalul 303 atunci la Cotroceni, avand legitimatia emisa de Ministerul Apararii Nationale, Asociatia Nationala a Veteranilor de Razboi cu Seria 80 Nr. 000131 din 25 August, 1997,

in baza Articolului 21 din Constitutia Romaniei (1991), imi ingadui sa introduc urmatoarea plangere pentru considerare si decizie a acestei Onorate Curti Supreme de Justitie cu mentiunea de "Caz de Urgenta Nationala" care va fi explicat in textul acestui MEMORANDUM.

Alte texte din CONSTITUTIE care stau la baza acestei plangeri:

Art. 41

- (1) Dreptul de proprietate, precum si creantele asupra Statului, sunt garantate. Continutul si limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.
- (2) Proprietatea privata este ocrotita in mod egal de lege, indiferent de titular.
- (3) Nimeni nu poate fi expropriat decat pentru o cauza de utilitate publica, stabilita potrivit legii, cu dreapta si prealabila despagubire.

Art. 50

- (1) Fidelitatea fata de tara este sacra.

Art. 50 (Continuare)

- (2) Cetatenii carora le sunt incredintate functii publice, precum si militarii, raspund de indeplinirea cu credinta a obligatiilor ce le revin si, in acest scop, vor depune juramantul cerut de lege.

Art. 51

Respectarea Constitutiei, a suprematiei sale si a legilor este obligatorie.

Art. 134 (1) si (2)

Titlul IV. Economia si Finantele Publice

1. CAPITALISMUL MODERN DIN USA SAU EUROPA DE VEST NU ESTE DE IMITAT CI DE INVATAT LECTII DE CUM SA FIM SI CUM SA NU FIM IN ROMANIA

In timp de o jumatate de secol si mai ales in cei 5 ani cat am fost Presedintele Comisiei de Experti Economici in statul Massachusetts, sub Guvernatorul John A. Volpe, am avut contact continuu intre Guvernul Statul dela Boston si Guvernul Federal dela Washington D.C. pe cand Lyndon Johnson era Presedinte, un om dintr'o bucata, cum se spune in limba populara si foarte hotarit in ceea ce voia sa faca, adica sa realizeze "the Great Society" sau "Marea Societate" in America, desi nici pe departe nu a ajuns sa-si vada visul implinit fiindca a fost sabotat de anumite cercuri intelectual-politice dinlauntru care voiau un altfel de "Great Society" decat cea care o visa el.

Functia oficiala pe care o aveam in Statul Massachusetts nu imi ingadua sa ma amestec in probleme strict politice, dar din punct de vedere stiintific, am incercat sa-l alarmez pe Presedinte, cat am putut desi foarte probabil scrisorile mele nu au vazut niciodata ochii Presedintelui Johnson. Dupa moartea lui am publicat scrisorile pentru judecata istorica. (Vezi: Rugina, A.: An American-British Economic, Monetary, Financial and Social Stabilization Plan: a New Vision of How to Solve the Malaise of the 20th Century in the Western World. International Journal of Social Economics, Vol.24, No.5, 1997 pp. 527-530)

In cei 5 ani cand am lucrat cu Guvernatorul Volpe, am avut destul timp si experienta ca sa invat cum functioneaza sistemul capitalist American in comparatie cu cel European inclusiv cel Japonez. Am avut mult timp sa reflectez mai adanc care sunt punctele tari (virtuti sociale) si care sunt punctele slabe (vicii sociale) si am vrut si vreau inca sa vad tara mea de origine (ca si tara adoptiva) sa fie scutita de viciile sociale care aduc atatea pagube complexe la cei multi si care pot fi evitate, daca se fac reformele cele drepte in acord cu principiile de echilibru general stabil. Dar din nefericire de cand a aparut in stiinta economica gandirea lui Marx Nr.2 revolutionarul caci mai exista si Marx Nr.1 omul de stiinta pura pe cand era tanar, pozitie pe care insa doctrinariii Marxisti nu o mentioneaza si este adevarat ca mai tarziu Marx revolutionarul a abandonat-o. Dar, repet, din nefericire de cand a aparut mostenirea lasata de Marx revolutionarul si mai tarziu mostenirea invatatului Britanic John Maynard Keynes cu teoria dubioasa de "full employment" prin aplicare de politica

monetara si fiscala la nivel macro, casa stiintei economice s'a impartit in doua grupuri principale antagoniste, doua curente de gandire care formal se opun unul la altul, desi in realitate, daca se lasa in afara factorul de ideologie politica, in fond nu sunt contradictorii ci complementare.

Pentru mai multa identificare este nevoie sa se faca o distinctie intre (a) cei care nu vor sa se schimbe nimic --status quo-- in regimul capitalist asa cum este, desi este cu mult alterat prin aplicarea doctrinei de "welfare state". Este linia conservativa sau o ramasita imperfecta din scoala clasica care gande problemele in viziunea (model) de conditii ideale de echilibru general.

Cealalta grupare (b) vrea schimbare insa intr'o directie opusa de gandirea clasica, adica doctrina de welfare state impinsa la limita unde se intalnesc Marx si Keynes spre o societate si economie noua colectivista care nu se mai cheama socialista ci comunitarista. Iar spre confuzia omului de rand in America se identifica drept linia liberala, desi nu are nimic de-a-face cu doctrina liberala din veacul al 19-lea. "Liberala", in sensul American, inseamna ca Guvernul dela putere, sau din opozitie care vrea sa ia puterea la viitoarele alegeri, e mai liber adica mai "liberal" in cheltuelile publice din buget. In realitate e vorba de socialism deghizat printr'o figura de stil, intr'o economie capitalista mixta.

Intr'adevar sistemul capitalist modern este un regim social mixt care are si parti bune dar si parti rele. O analiza stiintific-obiectiva evidentiaza urmatoarele caracteristice:

Active sau virtuti sociale:

- (1) Realizarea si pastrarea drepturilor civice de libertate a cetatenilor, in particular libera activitate economica a individului singur sau in asociatii.
- (2) Proprietatea privata a bunurilor in general si a mijloacelor de productie
- (3) Inovatii de tot felul si recunoasterea la un profit fara limite.
- (4) Libertatea comertului international.
- (5) Separarea celor trei puteri in Stat: Legislativa, executiva si judecatoreasca cu o procedura de balansare constitutională.
- (6) Puterea politica a celor care guverneaza este limitata prin Constitutie si delegata de popor prin alegeri libere si vot secret.
- (7) Regimul capitalist a sustinut si sustine stiinta, mai ales cu aplicare la viata practica. Tehnologia moderna sau stiinta aplicata a devenit un bun comun mai intai in tarile capitaliste.

Pasive sau vicii sociale:

- (1) Nu exista suficienta dreptate sociala in distributia venitului national, din principiu adica din natura sistemului. Nu este adevarat, asa cum credea Marx si discipolii sai ca nedreptatea sociala s'ar datora institutiei de proprietate privata. Si totusi exista o cauza sau mai multe alte cauze care explica existenta de nedreptati sociale, la care vom reveni mai departe.
- (2) Nu exista suficienta stabilitate monetara si financiara si de aci avem crize repetate.
- (3) Concentrarea de putere economica si financiara in monopoluri private sau de Stat care controleaza si deci falsifica preturile pe o piata presupusa sa fie libera.

- (4) Finantarea acumularii de putere economica si financiara se face prin facilitatea bancilor private de a crea si monetiza credit nominal adica facilitatea de a acorda imprumuturi cu dobanda fara a poseda fondurile necesare.
- (5) In regimul capitalist s'au trecut tot felul de legi care sa reguleze salariile, renta, dobanda si impozitele, dar nu s'a pus in practica nici o lege de justitie sociala si economica care sa precizeze conceptul si limitele profitului din tranzactii comerciale care evident se leaga si de conceptul de proprietate legitima si sacra. Dar fiindca regimul are un anumit grad de instabilitate financiara si economica s'a lasat profitul sa fie la discreția intreprinzatorului si a marilor conglomerate ca si cum intreprinzatorul n'ar avea de implinit intr'o societate libera o functie sociala ca si toti ceilalti membri ai societatii. In America ca si in celelalte tari din Occident sunt presedinti de consilii de administratie care primesc drept indemnizatii milioane si chiar sute de milioane de dolari pe an, in timp ce corporatia are pierderi sau o buna parte din lucratori sunt concediati.
- (6) Urmeaza apoi speculatiile pure la bursa de marfuri, valori mobiliare si valuta straina care produc fluctuatii artificiale de preturi pe piata cu nici un alt scop decat acela de a inlesni profituri uriase pentru un grup restrans de speculatori (indivizi si corporatii) in dauna poporului de rand si a intregii economii nationale. Un speculator american pe nume Boiesky a castigat intr'un an 500 de milioane de dolari, dar nimeni nu s'a sezizat de acest lucru iar cand s'a descoperit ca el calcasa anumite reguli de joc la bursa, a fost amendat cu cateva milioane, a stat putin la inchisoare iar cu restul de sute de milioane si-a asigurat viitorul pentru mai multe generatii din familia lui. Un alt exemplu celebru, Kennedy cel batran, in cursul Depresiunii celei mari dela 1930, cu ajutorul de speculatii pure (spre deosebire de tranzactii reale foarte limitate) si finantat cu credit dela anumite banci, a cumparat intreaga cladire in care se faceau speculatiile. Urmasii lui Kennedy, mai recent au vandut acea cladire si au realizat tot 500 de milioane de dolari asa ca si urmasii urmasilor s'au asigurat pentru mai multe generatii. Oare se poate numi aceasta Dreptate Sociala? Si totusi Guvernul Roman in 1994 a infiintat o Bursa in Bucuresti exact pe acelasi calapod, laudat la deschidere de Primul Consilier dela Banca Nationala.
- (7) Cel mai mare pericol care paste viitorul regimului capitalist din Occident se afla in cresterea pas cu pas si vertiginoasa a datoriei publice in toate tarile capitaliste, prin aplicarea strategiei de politica monetara si fiscala la nivel macro si in plus speculatiile pure in valuta straina in toate aceste tari. Lord Keynes spunea ca nu trebuie sa ne temem de cresterea datoriei publice, fiindca aceasta ar fi echivalent cu a lua bani dintr-un buzunar (evident bani de hartie sau de credit!) si a-i pune in alt buzunar. Cand am ajuns eu in America in 1950 si am inceput sa predau la University of Portland, Oregon, asa li se spunea la studenti iar studentii inocenti radeau si se bucurau. Mai pe urma cand am devenit membru la American Economic Association si am luat parte la Congrese anuale m'a uimit sa aud acelasi lucru spus de alti profesori considerati drept mari economisti. Teoria aceasta a lui Keynes, cu trecerea timpului s'a dovedit a fi

falsa, mai ales cand datoria publica ca si cea privata ajunge in maini straine.

Ca un exemplu viu se poate mentiona Statele Unite ale Americii care la 1950 era cel mai mare creditor al lumii iar la 1970 a ajuns cea mai mare tara debitoare din lume.

Nu mai vorbesc de Romania care dupa 1990 intr'o decada s'a inpotmolit intr'o datorie publica, interna si externa, care va apasa greu pe standardul de viata cel putin la doua generatii.

- (8) Paralel cu datoria publica se manifesta si o criza de welfare state in bugetul Statului, care nu mai poate fi echilibrat prin impozite si taxe ordinare, ajungand la deficite anuale cronice care cer mai departe si mai multe imprumuturi externe intrebuintate steril.
- (9) Uzul drogurilor care aduc profituri enorme la traficanti s'a intins tot din tarile capitaliste din Apus.
- 10) In fine moralitatea, valorile morale de cinste, decanta si intarirea institutiei de familie cu decadenta morala in politica de conducere a Statului, s'a manifestat si in tarile capitaliste mari din Apus.

Din aceasta schema sumara de valori sociale pozitive (virtuti de echilibru) si simultan de valori sociale negative (vicii de dezechilibru) se vede in mod clar si obiectiv ca regimul capitalist la analiza stiintifica apare in haina lui adevarata ca un sistem social mixt cu doua fete, una acceptabila si cealalta de respins, una care arata cum sa fim si cealalta cum sa nu fim in Romania.

Inca din 1990 am alarmat oficialitatile la varf de aceasta stare de lucruri in Apus si am prezentat un Plan de Stabilizare si Refacere economica, monetara, financiara si sociala cu formula atragatoare de: "Miracol Economic" in toata acceptiunea cuvintului, fiindca s'ar fi pus in miscare numai forte de echilibru (valori pozitive, virtuti sociale) si s'ar fi evitat din capul locului toate fortele si practicile de dezechilibru (valori negative, vicii sociale), atat din regimul capitalist cat si din regimul socialist-comunist instaurat cu forta in 1944.

Din nefericire, alarma si solutia cea mai buna la problemele date oferita in 1990 nu a gasit nici un ecou la locurile de decizie finala asa ca economia romaneasca a ajuns in 1999 in situatia dezastruoasa in care se afla iar poporul roman a suferit toate neajunsurile si umilintele posibile si imposibile inocent, cumplete mizerii care puteau fi evitate inca din 1990.

Strigatul lui Eminescu: "Unde esti tu Tepes Doamne!... Stefane Maria tu la Putna nu mai sta!... Dela Nistru pan'la Tisa tot romanul plansu-mi-s'a..." se ridica ca un vultur sburand de pe varful muntelui Ceahlau in condamnarea celor care, pe baza de sfaturi false dela experti straini in colaborare cu experti romani, au facut decizii false ce au ruinat economia romaneasca si au adus atata suferinta la un popor intreg.

Varsta inaintata --la 24 Mai am implinit deja 86 de ani-- si in primul rand constiinta de roman, nu imi ingadue sa stau la o parte si sa privesc cum neamul romanesc din care ma trag "plange, sangera si geme". "S'a umplut paharul", cum se spune in intelegiunea populara. Se apropie ORA 25 cum ar spune renumitul scriitor Constantin Virgil Gheorghiu care a vrut si el sa vada "Miracolul Economic in Romania" cum a spus, la revederea dupa multi ani, la un Congres in Canada, imediat ce a fost ucis Ceausescu.

M'am hotarit de unul singur --inspirat si de eroul Berenger din piesa de teatru "Rinocerii" a lui Eugen Ionesco si nu mai putin de un scriitor din apropierea locului de unde ma trag si eu (langa Nicoaresti, judetul Tecuci desfiintat de comunisti) adica din judetul vecin Tutova la fel desfiintat tot de comunisti, dela Barlad, care a avut curajul sa scrie, in cursul revoltei taranesti din 1906, poezia "Minciuna sta cu Regele la masa!" iar batranul rege Carol I n'a insistat sa ia nici o masura impotriva lui. Sa mai spuna cei din Occident ca Romanii nu au cunoscut ce este aceia DEMOCRATIE! Unde este poetul roman care sa scrie o poezie noua: "Minciuna sta cu expertii straini la masa!"

Repet, m'am hotarit de unul singur, aci departe de tara si sub sentimentul de umilinta si durere in suflet pentru ce se intampla acolo acasa, sa adresez un APEL de urgenta la CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE din Romania ca sa opreasca procesul de descompunere totala a economiei romanesti cu repercursiuni sociale grave nu numai pentru generatia prezenta dar si pentru generatiile care ne urmeaza. In aceste momente istorice grele, am incredere ca la Curtea Suprema de Justitie se va face dreptate, nu pentru mine personal ci pentru cei 20 de milioane de romani care sufera nevinovati.

Motivul legal pentru care introduc acest APEL, intr'o singura propozitie este ca nu se respecta si nu se aplica riquros in totul CONSTITUTIA din 1991 si anume nici in spirit si nici in litera cuvantului scris.

2. O MARE TRANSFORMARE ISTORICA IN LUME INTR'O DIRECTIE GRESITA

O "MARE TRANSFORMARE ISTORICA" in lume este impinsa, in parte prin forte istorice oarbe de concentrare in business si finante la nivel global inclusiv speculatii bursiere pure la volume uriase, forte care montate pe tehnologia moderna nu mai pot fi controlate sau ghidate in directia cea dreapta, pentru popoarele care iau parte la tranzactii internationale. Asta este in esenta fenomenul care se numeste "globalizare".

Al doilea val de forte sunt intelectuale, combinate cu o anumita ideologie politica, care doreste si se lupta de multa vreme ca, pe cale directa sau indirecta, sa controleze nu numai puterea economica si financiara dar si pe cea politica, asa ca sa se anihileze orice sentiment national si orice urma de ethos in cultura si arta autohtona.

Motivul formal este ca numai pe aceasta cale s'ar ajunge la mult dorita pace universala. In realitate, in toata istoria civilizatiei umane, inca din cele mai vechi timpuri, conglomerate politice compuse din diferite natiuni sau rase, nu au rezistat timpului si mai devreme sau mai tarziu s'au dizolvat, pe cale pasnica sau prin revolutii si razboaie. Dorinta de independenta nationala nu este ceva artificial ci o inclinatie naturala pentru implinirea unor anumite idealuri specifice de creatie in arta, stiinta si literatura. Orice incercare de a distruge natiunile sau rasele este ceva diabolic care ar constitui o mare pierdere pentru UMANITATE. Si tocmai asta vor sa implineasca curentul intelectual zis "liberal" dar in fond "socialist deghezat".

Evident ca trebuie sa facem o deosebire clara intre "nationalism umanist" care nu este beligerant si nu vrea sa achizitioneze teritorii dela altii (cum au facut si mai intentioneaza sa faca unii din vecinii tarii noastre) si "nationalism fascist" care a provocat al doilea razboiu

mondial si umbra pe toate caile sa revoce Tratatul de Pace din 1918 pentru eliberarea nationalitatilor din Europa. Nationalismul umanist nu numai ca nu este o piedeca ci dimpotriva este un element pozitiv, o piatra de temelie in structura organica, naturala a UMANITATII, sau cum a spus austriacul Friedrich List la un Congres al Gintei Latine la care a luat parte si Vasile Alecsandri: "Et la Patrie et l'Humanite".

La momentul de fata se da o lupta crancena, dar fara publicitate la nivel global si de aci si pericolul e mare si pentru Romania, intre (1) curentul conservativ care nu vad nici o schimbare necesara in regimul-capitalist, este compus din manageri la corporatii largi, medii nationale si internationale inclusiv doctrinari conservativi care apara puterea economica si financiara incorporata in status quo si

(2) curentul liberal deghizat in haina socialista sau comunitarista reprezentat prin experti nationali si internationali in economie, finante, agronomie si alte stiinte. Toti acesti experti au pregatire profesionala dar sunt de parere ca este nevoie de o schimbare in status quo si sunt atasati drept consilieri la guvernantii dela putere sau din opozitie care se lupta sa ia puterea.

Situatia Romaniei in 1999 este cu mult mai complicata decat in 1990, nu numai de forte de dezichilibru din interior dar si mai mult de forte din afara impinse si imprastiate de expertii straini dela Fondul Monetar International si Banca Mondiala pe tot globul care recomanda si chiar indirectly impun aplicarea de politica monetara si fiscala la nivel macro inclusiv alte masuri si controale, toate false care nu ajuta ci dimpotriva impiedeca rezolvarea problemelor date si la timp, cum se vede din ce s'a intamplat dupa 1990 nu numai in Romania dar in toate tarile, mai recent unde a aparut criza economica si financiara din Sud-estul Asiei, Rusia si Brazilia din America de Sud inclusiv Mexico.

Din umbra, "Marea Transformare" este dirijata de experti straini prin curentul liberal deghizat intr-o directie gresita fiindca se bazeaza pe o teorie economica falsa cum vom arata indata. Este vorba, cum am mentionat mai inainte de teoria "full employment" prin politica monetara si fiscala la nivel macro, mostenita dela Lord Keynes care a fost conceputa sa inlesneasca trecerea dela capitalism la socialism pe cale democratica si fara revolutia sangeroasa recomandata de Marx; adica catre aceia statie finala a unei societati si economii colectiviste acum numita in unele locuri "comunitarista" ca sa se camufleze scopul adevarat prin cuvantul inofensiv de "comunitate".

Dupa caderea imperiului sovietic din Rasarit, urmasii lui Keynes s'au unit cu urmasii lui Marx iar acum predomina, mai mult sau mai putin chiar in conducere la Fondul Monetar International si Banca Mondiala si alte institutii internationale care joaca un rol important in "Marea Transformare" din lume.

De aci pericolul pentru Romania derivat din "globalizare" a devenit si mai complicat. Peste 8,000 de experti de toate categoriile lucreaza la Fondul Monetar International si Banca Mondiala, dintre care cateva mii zilnic se afla in miscare dela un capat la altul al globului unde se ivesc greutati financiare. Mesagiul: Nu mai exista nici o alternativa (lucru care nu este adevarat!) decat ajutorul nostru (credite, sau

mai precis imprumuturi) conditionat de aplicarea unei politici monetare, fiscale si bugetare la nivel macro si colaborare adica supunere la hotaririle luate de Consiliul de Administratie la Fondul Monetar si Banca Mondiala. Expertii in cauza nu spun niciodata ca mai exista si o alta alternativa, de fapt cea mai buna posibila din toate si anume aceea a echilibrului general stabil si executat "Prin Noi Insine", fara imprumuturi din strainatate. Caci daca ar spune si-ar pierde seviciul asa ca salvarea dela expertii straini este un "fel de fruct oprit!" Si "colac peste pupaza" cum se spunea odata in intelepciunea populara, nu exista nici o tara din lume --indiferent daca e membra sau nu la Fondul Monetar-- nu exista nici un partid politic la guvernare sau in opozitie unde sa nu fie camuflat (un cuvânt prea tare!) sau mai bine zis reprezentat, un membru loial la curentul liberal deghezizat chiar comic, sa nu stie nimic despre organizatia internationala in cauza care isi recruteaza membrii fara publicitate. Este suficient ca omul respectiv sa aiba pregatire profesionala buna si sa fie convins in sine ca nu exista alta solutie mai buna la mersul lucrurilor in tara lui decat politica monetara, fiscala si bugetara la nivel macro fiindca numai asta a invatat la Universitate sau Colegiul unde a studiat. Omul acesta in sine cinstit, va executa cu fidelitate chiar daca e Prim Ministru daca ordinul sau avizul a venit de undeva mai sus decat pozitia lui, fara sa aiba nici o idee ca a facut jocul la o miscare internationala. In fond --daca ar sti sau ar fi informat cum trebuie-- nu s'ar supune nici in ruptul capului. Si aci se vede cat de importanta este educatia profesionala completa (in afara de ideologii politice), informatia dela mijloace de comunicatie in masa si nu mai putin spiritul critic Maiorescian pe care ar trebui sa si-l insuseasca fiecare intelectual roman.

Si-acum cateva cuvinte de informatie corecta despre aceasta vasta si foarte bine organizata miscare internationala de liberalism deghezizat care joaca un rol asa de important in lumea contemporana desi mai au un drum intortochiat pana sa ia puterea absoluta la nivel global. Mai intai nu este ceva sigur caci ei au luptat de multa vreme dar intre timp au survenit si intreruperi. Spre exemplu venirea Prsedintelui Eisenhower in America a reprezentat o intarziere neasteptata. Intr'adevar mai exista in politica totdeauna factorul NEPREVAZATULUI --mai ales cand conditii de dezechilibru domina in lume cum e in vremea noastra-- care intoarce roata istoriei intr'o alta directie. In orice caz este bine ca Onorata Curte de Justitie Suprema din Romania, in decizia luata sa tina seama si de "Marea Transformare" cum si de istoria ideologica a celor care vor sa o impinga, dupa parerea noastra intr'o directie gresita.

Radacinele intelectuale ale acestei miscari in secolul al 20-lea merg inapoi la primul razboiu mondial si anume la esecul lui Bela Kun care a incercat sa formeze la Budapesta un guvern comunist concomitent cu Revolutia Bolsevica din Rusia la 1918 dar nu a reusit pentruca trupele romanesti in lupta pentru eliberarea Transilvaniei au intrat in Budapesta.

Un grup de intelectuali de toate confesiunile religioase dar cu traditii Marxiste au parasit imperiul Austriac in curs de disolutie si s'au refugiat, o parte in Anglia si cei mai multi in America, unde probabil au inceput sa faca propaganda de stanga. Un Procuror American dela New York a sezizat operatia si repede pe cale legala la inceputul decadelor 1920, a neutralizat miscarea radicala Marxista.

Un al doilea val de refugiatii intelectuali cu traditie Marxista si din toate confesiunile religioase: a trecut in Anglia ca si USA dupa ce Hitler a ajuns la putere. Marea Depresiune Economica dela 1929 intre timp s'a intins in toata lumea si ca atare a favorizat miscarea sociala a intelectualilor de stanga din Occident, mai mult decat toate asteptarile, in special in America. Conditiiile se deteriorasera asa de mult incat lumea se temea la o revolutie sociala in USA care dupa imprejurari s'ar fi putut intinde si in Europa. Bela Kun refugiat in Rusia Bolsevica. S'ar fi intors la Budapesta si alte calamitati ar fi putut veni si in Romania.

Doua evenimente importante la timpul acela au avut loc, unul in lumea ideilor in Europa iar altul in practica politica din America care daca n'au schimbat complet roata istoriei, chiar daca nu au eliminat miscarea Marxista in Vest, cel putin au oprit-o in intensitate pana la un anumit grad si asa UMANITATEA a fost salvata de un experiment comunist la un nivel global, inca dela 1930.

In lumea ideilor a aparut la centrul stiintei economice John Maynard Keynes, un om extraordinar care in decada de la 1920 a luptat aproape de unul singur ca sa se faca o pace dreapta, fara a cere reparatii grele dela Germania invinsa. Desi nu a reusit, unii considera nereusita lui Keynes drept una din cauzele care au dus la ridicarea lui Hitler la putere.

In orice caz, cu tot criticismul ce l'am adus in lucrarile mele relativ la opera lasata de Keynes, inclusiv in acest MEMORANDUM, totusi nu pot sa las in tacere admiratia ce o pastrez acestui mare ganditor dela care am invatat si eu multe lucruri nu prin imitare si nici prin simpla negare la ceea ce el a scris, lucru care poate fi facut de oricine. Ceea ce m'a frapat din opera lui este faptul ca m'a provocat, mi-a dat o sansa --un lucru foarte important in stiinta-- ca sa reflectez mai mult si mai adanc la ceea ce invatasem dela buni mei profesori la Academia Comerciala din Bucuresti ca si dela bunul meu mentor Prof. Walter Eucken dela Universitatea din Freiburg i.Br.

Keynes a fost cu adevarat un om extraordinar caci dela Adam Smith incoace nu a mai fost nici un alt economist care in cursul vietii lui (nascut in 1883 cand a murit Marx si a trecut dincolo in 1946) sa vada cum ideile lui noi au cucerit, nu numai tara lui, nu numai tara mea adoptiva USA, dar practic lumea intreaga, e ceva de necrezut. Si eu sunt in cunostinta de cauza cand spun aceste lucruri. De zece ani si eu m'am straduit, s'ar putea spune chiar chinuit, cu forurile de conducere din tara romaneasca (Vezi: Corespondenta cu Presedintele Ion Iliescu si Presedintele Emil Constantinescu, atasata la acest MEMO (Vezi: Anexa I.II.) ca sa considere serios cea mai buna solutie posibila la problemele date, cu mult superioara celei oferite de Keynes in 1936. Rezultatul final, cel putin pana acum, este 1:0.

Succesul extraordinar al lui Keynes, trebuie spus, a fost datorita nu numai personalitatii lui deosebite, dar in acelasi timp si suportul unor forte dinlauntru ca si din afara gata sa actioneze in aceiasi directie. Este de-ajuns sa fie mentionat un eveniment care vorbeste dela sine. Imediat dupa alegerile din Noiembrie, 1933 cand a fost ales Presedinte Franklin Delano Roosevelt, Keynes a trimis o scrisoare lunga deschisa catre noul Presedinte unde a aratat in detaliu solutia lui cunoscuta

la criza mondiala cu aspect american. Scrisoarea a avut data de 30 Dec. 1933 si a aparut in New York Times la New York City a doua zi 31 Decembrie, 1933. Cat de puternice erau fortele care il sustineu pe Keynes chiar atunci devreme cand nu aparuse inca "The General Theory". Asa numai pentru comparatie ca sa se vada cum lucreaza fortele din umbra de natura pur negativa; cum acest autor a trimis la New York Times o scrisoare lunga deschisa Presedintelui William J. Clinton despre situatia financiara critica a Statelor Unite ale Americii care in curs de o generatie din cel mai mare creditor al lumii a ajuns la cel mai debitor, cum si solutiile propuse. Fara nici un comentariu mai departe the New York Times refuza sa publice scrisoarea in cauza datata 1 Februarie, 1933. Miscarea liberala deghizata in haina socialista era tare la 1933 si a ramas tare, daca nu si mai tare in 1993.

Credit deplin trebuie dat lui Keynes ca a venit cu o solutie noua --chiar daca pana la un anumit punct poate fi pusa la indoiala-- la un moment istoric cand nimeni nu a oferit o solutie mai buna. Meritul lui mare e ca a vazut amenintarea --sau cel putin semnificatia-- miscarii Marxiste dela 1930 pentru societatea vestica, acum cu traditii democratice destul de inradacinate in Anglia, in America cat si pe continentul European. El a fost invitat in Rusia nu ca membru de partid sau "fellow traveler" --dupa cate stiu eu, ci doarca om de stiinta cum au fost invitati si altii din Apus. La Moscova, se zice, Stalin i-a oferit steaua ca cea mai mare distinctie oferita la un strain dar Keynes a refuzat. Pana la urma s'a casatorit doar cu o balerina rusoaica.

Ca om de stiinta, fara indoiala ca a fost impresionat de succesul doctrinei lui Marx in Rusia, chiar daca sigur nu i-a placut dictatura. Dar ca om de stiinta sociala, foarte probabil, ca s'a gandit la o solutie alternativa care sa evite o revolutie comunista mondiala prin uz de violenta si dictatura proletara.

Problema sociala ridicata de Marx --chiar daca Keynes nu a acceptat direct explicarea Marxista prin teoria plus-valorii-- cred ca l'a preocupat profund pe Keynes si asa treptat, treptat a dezvoltat un sistem nou de gandire economica pe care l'a finalizat in "Teoria Generala" (The General Theory of Employment, Interest and Money, 1936).

De ce a fost nevoie de o incursiune asa de lunga in subiectul de "Marea Transformare" si rolul expertilor straini pregatiti in doctrina lui Keynes care de fapt se refera la un argument stiintific? Dorinta noastra este ca Onoratii Membri dela Curtea Suprema de Justitie sa vada de ce problemele social economice in Romania intre 1990 si 1999 nu s'au rezolvat cum trebuie si la timp.

In calatoriile mele prin tara, am constatat ca daca poporul roman ar fi informat cinstit si deschis cum stau lucrurile, atunci vasta majoritate s'ar pronunta prin vot secret democrat, ca si in orice alta tara din lume, pentru o reforma integrala bazata pe conditii de echilibru general stabil care duce la realizarea automata a unei societati si economii libere, juste, stabile si independente in intelesul umanistic al cuvantului. Dar expertii straini nu vor acest lucru, bazati pe doctrina lui Keynes ca si a lui Marx care implica si cere manipularea, controlul, management al masei, indirect sau direct.

Aci se afla nodul gordian pentru a intelege drama timpului nostru ce ne asteapta in "Marea Transformare": Acumulare de putere politica

economica si financiara pentru controlul, manipularea masselor la nivel global. Toata stradanía mea de stiinta pura si aplicata a echilibrului general stabil dela 1990 incoace ca si mai inainte a fost si este inca sa salvez poporul roman (si daca se poate si tara mea adoptiva) de aceasta drama intelectuala a timpului nostru.

Doua surse de informatie mi-au ajutat sa deschid ochii mai bine si sa urmaresc aceasta drama a umanitatii adusa in lume tocmai de aici dela care se asteapta lumina: Expertii de profesie. Amandoua sursele vin din gandirea franceza. Una este mai veche (in timp dar nu in idei!) si anume "La Trahison des Clercs" (1928) de Julian Benda (1867-1956) tradusa in englezește "The Treason of Intellectuals" adica "Tradarea Intelectualilor" care e mai aproape de subiect. Benda a prevazut ca intelectuali cu pregatire profesionala, oameni de stiinta, in dorinta de a participa la puterea politica se angajeaza sa serveasca, cum spunem noi azi ca experti pe langa oamenii politici dela putere sau din opozitie care se lupta sa ia puterea. Benda nu ii mai onoreaza cu numele de "experti" ci le spune simplu "clercs" adica cei care au idei profesionale si stiu cum sa le combine, sa le imai indoaie sau sa le mai schimbe "pe ici pe colo" --vorba lui Caragiale-- asa ca sa placa sau sa fie mai apropiate de ideologia politica a omului dela putere sau din opozitie care se pregateste sa ia puterea. Benda vede un pericol social in aceasta practica si ce dreptate a avut desi azi nimeni nu ii mai aminteste numele sau cartea!

Cealalta sursa mai recenta se afla in cartea "Le Système Technicien" (1977) de Jacques Ellul, sau "The Technological System" (1980) alta mai de curand, titlul englezesc: "Betrayal of the West", in romaneste "Tradarea Occidentului" amintitoare de Julian Benda. Dam mai departe o frantura din prezentarea cartii de "Publishers Weekly":

"Rar a scris acest filozof-critic francez cu o asemenea furie purgativa. Tema sa ca darul civilizatiei la omenire pe care el il numeste Vest... s'a intors sa se consume prin sine insasi miscandu-se orbeste catre zeii falsi ai colectivismului pe cand in acelas timp intelegand gresit sau uitand de suflétul sau propriu, adica libertate si personalitatea individului."

Adevarul este ca civilizatia moderna, fiind o entitate non-biologica, nu putea sa semiste prin ea-insasi ci a fost impinsa de anumite forte sociale: intelectuali, oameni de afaceri si guvernanti la carma politica impreuna cu expertii lor.

La cele spuse de Jacques Ellul filosoful imi ingadui sa adaog si eu analiza economica si financiara adica adevarul ca nu tehnologia in sine poarta vina, fiindca tehnologia per se reprezinta doar un mijloc, un instrument mai ingenious, mai simplu, mai producator in a rezolva probleme de ordin practic ("praktische Vernunft" a lui Kant) si deci e bine venita.

Ceea ce este daunator, din punct de vedere social, se afla in metoda specifica de finantare prin utilizarea banului artificial de hartie si de credit bancar monetizat, care prin natura lui de a produce concomitent fenomenul de "economisire fortata" care aduce automat o scadere, adica o expropriere nelegitima, in fond ilegala, a unei portiuni

din venitul real al masselor de consumatori inocenti si fara a fi consultati in prealabil. Este o metoda ingenioasa dar din punct de vedere etic diabolica, practicata de multa vreme in regimul capitalist si reinnoita intr'o forma si mai aspra in regimul socialist-comunist, care explica paradoxul: " existenta de saracie si mizerie in mijlocul avutiei" pentru o anumita categorie sociala la baza de jos a distributiei venitului national si anume atat in regimul capitalist cat si in cel socialist, cu mentiunea ca in socialism nedreptatea sociala este cu mult mai aspra, cu mult mai anti-umana.

In plus acelas fenomen de "economisire fortata a masselor", in fond sursa principala de formare de capital real in amandoua sistemele, forteaza tempo-ul de industrializare mecanica cu efecte sociale dezaastroase mai ales in generatia tanara care sufera de ceva nedefinit inca in stiinta psihologica si anume o "mecanizare in spirit", o reducere a spiritului critic in evaluarea vietii umane, a simtului de responsabilitate sociala, fara rusine morala, traind dela o zi la alta in confuzie, fara nici un respect fata de autoritatea publica si legea oficiala. Asta o vedem aci in America unde unii elevi daca nu le plac un profesor sau alti colegi atunci ei pun mana pe pistol si rezolva problema cu dela sine putere. Scriu cu durere despre aceste lucruri din tara mea adoptiva unde se vorbeste atat de mult cum sa se controleze armele dar nici un cuvânt nu se spune despre procesul de "economisire fortata a masselor" si deci o reforma a sistemului capitalist.

Dar cand deschid ziare venite din Romania durerea imi este si mai mare fiindca inca din 1990 am prevazut aceste lucruri si am dorit din tot sufletul ca poporul roman si mai ales generatia tanara care se ridica acum sa creasca intr'un mediu social-economic nou, sa fie martori la un "Miracol Economic" cum nu a mai fost in nici o alta tara din lume, sa fie mandri ca s'au nascut romani iar nu sa se intereseze tot timpul cum sa fuga din tara. Am vrut si vreau inca un tineret in Romania care sa primeasca o educatie civica si profesionala solida cu incredere in viitorul de maine, expus si dotat cu spirit critic Maiorescian, in OMENIE si plin de constiinta de roman ca mai exista ceva de spus care nu s'a spus inca pentru binele UMANITATII de care apartine si neamul romanesc.

"Mecanizarea in spirit", mai ales a tineretului este o problema vitala si urgenta, nu numai in Romania dar peste tot in lume, pe care nici regimul capitalist si nici regimul socialist nu o poate rezolva fiindca amandoua sistemele sunt infeudate si deci victime la magicul din tehnologia moderna fara limite naturale care sa tina civilizatia si cultura moderna in armonie. Deja s'a format un conflict, un decalaj mare in societatea moderna si anume dintre civilizatia si cultura moderna, lasand pe ultima sa joace un rol minor de "Casandra"; in loc sa fie la locul de comanda pentru a lumina drumul tehnologiei asa ca masina (computerele) sa fie un servitor docil si credincios la OM iar nu invers cum suntem amenintati astazi si mai mult maine. (Vezi: Mai multe detalii in aceasta problema in PROLEGOMENA (1998) Cap. 4, pp.155-189)

Mr. Jacques Ellul, ca filosof critic, are dreptate cand ridica problema sociala in regimul "colectivist", indiferent daca in dictatura violenta a lui Marx, manuita de Stalin sau un Ceausescu cum si in dictatura democrata deghizata a lui Keynes ce poate fi manipulata

de un alt fel de Hitler, inbracat in "cojoc de oaie moarta" dar in realitate un lup deghizat care e gata sa inhate prada, adica inocenta unor oameni cinstiti. Vai si amar de acea natiune unde cetatenii se lasa acaparati de oratoria unui astfel de lup deghizat.

3. UN ARGUMENT STIINTIFIC MARE DE CARE DEPINDE VIITORUL OMENIREI SI NU MAI PUTIN A ROMANIEI

Subiectul despre "Marea Transformare" este legat de un argument stiintific mare nerezolvat inca in lumea ideilor dar de care in mod concret depinde mersul omenirii si implicit a Romaniei.

Experienta istorica in toata epoca moderna si in orice tara din lume unde s'a experimentat moneta de hartie si de credit bancar monetizat s'a terminat cu esec inevitabil. In regimul capitalist mixt, cata vreme s'a pastrat prin lege o acoperire partiala intre 30 si 40% in aur sau argint, ca un instrument regulator cu functionare automata, independent de persoana Guvernatorului Bancii Centrale Nationale sau a Primului Ministru ori Presedintele tarii, sistemul a functionat la nivel international unde se accepta la formarea preturilor de marfuri, valori mobiliare si valuta cum si la soldarea de diferente in balanta de plati internationale numai moneta reala de aur sau de argint. Prin urmare la nivel international exista un sistem monetar 100% acoperit in aur sau argint care era de incredere si perfect stabil.

Problema adevarata in regimul capitalist dinainte de Marea Depresiune dela 1930 nu a fost in domeniul international unde functiona foarte bine ci in domeniul intern, national unde sistemul monetar era o amestecatura de 30-40% ban de aur sau argint stabil iar restul de 60-70% ban de hartie si de credit bancar monetizat, complet instabil. Esecul dela 1930 ca si mai inainte a fost deci provocat, fara nici o indoiala, de banul de hartie si de credit monetizat.

Argumentul stiintific este urmatorul:

Leon Walras (1834-1910), cel mai mare dintre toti economistii de seama, --nu o spun eu ci un alt mare economist din veacul al 20-lea si anume Joseph A. Schumpeter (1883-1950) in his History of Economic Analysis (1954) p.827-- si care a formulat pentru prima data Legea de Echilibru General in Economie, a dovedit stiintificeste ca o economie libera si stabila unde atat producatorii cat si consumatorii sunt tratati prin sistem, in mod obiectiv la punctul optim unde utilitatea sociala este egala, numai daca exista o retea de pietre libere, competitie pura unde orice forma de monopol este neutralizata aproape de punctul zero iar preturile si implicit veniturile sunt exprimate in moneta "Numeraire", adica 100% acoperire in aur, argint sau orice alt produs standardizat, si anume atat in tranzactiunile interne, cat si pe pietre internationale. "Full employment", adica nici un somer involuntar, este realizat in si prin sistem, fara nici ocheltuiala din bugetul public.

Geniul lui Walras de fapt a facut o sinteza (desi incompleta, totusi dreapta!) de gandire a tuturor economistilor dinaintea lui, de formatiune clasica. Romanul-American Rugina, lucrand la acela subiect sa lamureasca acest argument stiintific timp de o jumătate de veac (1947-1997) a completat ceea ce lipsea in Walras si in plus a formulat Principiul Imposibilitatilor in Practica care confirma si intareste teza lui Walras pana la punctul de a deveni o axioma in sociologia economica.

Un alt economist de geniu, dar de alta natura si inclinatii decat Walras, in cursul veacului al 20-lea pe nume John Maynard Keynes (1883-1946) in cursul Depresiunii cea mare dela 1930, a construit a teorie opusa scolii clasice de gandire in termeni de echilibru si anume bazata pe conditii de dezechilibru pe care eronat a intitulat-o "Teorie Generala", cum vom vedea mai departe in detaliu.

In fond teoria lui Keynes se ocupa de intrebarea cum se poate iesi dintr'o depresiune economica, cum era in vremea lui si nimic mai mult. Un bun prieten a lui, care mai tarziu a luat premiul Nobel in Economie John R. Hicks, un an dupa ce a aparut "The General Theory" a recenzat cartea intr'un articol publicat in ECONOMETRICA din Aprilie, 1937 unde se spune ca "Keynesian Economics" in realitate este "the Economics of depression", adica "Economia Depresiunii". Keynes a fost consultat despre acest articol si l'a cetit trimitand multumiri lui Hicks, fara a protesta ca nu este asa.

Teoria economica a lui Keynes in sine este o generalizare fara conditii a unei economii aflate intr'o criza, asa cum corect a caracterizat-o Hicks. Keynes pe de alta parte a insistat ca teoria lui este generala fara conditii fata de teoria clasica pe care a negat-o si chiar in primul capitol a considerat-o drept un caz marginal, fara relevanta la problemele timpului sau. Pe Walras l'a cotate numai o singura data intr'un subiect minor si cu evaluare negativa.

Cum a reusit Keynes sa ajunga la desconsiderarea gandirei economice clasice dinaintea lui? Clasicii toti, inclusiv Walras, au aplicat rationamentul pozitiv, ex-ante, dela cauza la efect si asa au construit modelul de gandire al unei societati si economii libere, chiar daca nu complet dar totusi adevarat.

Keynes, la randul sau, a intrebuintat un rationament negativ de tip ex-post sau gandire in revers dela efect inapoi darnu pana la cauza ci numai imediat inapoi, adica "efect-contru-efect" spre deosebire de metoda clasica de "cauza-contru-efect". Cu aceasta metoda de gandire dubioasa, desi poate fi aplicata valabil in cazuri de urgenta si temporar pana ce se gaseste cauza primara a fenomenului neplacut cum este o criza desvoltata pe neasteptate, Keynes a intors pe dos toate problemele, cu fundul in sus si capul in jos, cum a facut si Marx cu Logica lui Hegel.

Teoria lui Keynes este intr'adevar dubioasa din doua puncte de vedere (a) nu spune unde vrea sa ajunga adica evita sa mentioneze statia finala de "socialism deghizat", adica o societate si economie colectivista sau comunitarista cum se spune in unele cercuri din vremea noastra exact cum a visat si Marx, desi printr'o revolutie violenta fara a scunde nimic din telul urmat si (b) intrebuinteaza in stil mare paradoxe stiintifice care aduc mai multa confuzie decat lumina economica in problemele date atunci in 1936 ca si cum in 1998. Cetitorul poate sa judece singur urmatoarele paradoxe intrebuintate de Keynes;

- Vinovat pentru Depresiunea dela 1930 este moneda de aur stabila iar nu moneda de hartie si de credit bancar monetizat instabila prin definitie;
- Economisirea privata care asigura o independenta economica si intareste libertatea cetateanului, Keynes o considera un "viciu

- social" pe cata vreme "economisirea fortata" a masselor pentru formarea de capital nici nu este mentionata;
- Consumul iar nu productia este elementul esential in activitatea economica ca si cum ai putea sa consumi intai si pe urma sa produci; nu are sens, e un paradox pur;
 - Deficitul in bugetul public este considerat o necesitate iar nu un semn de deficienta sau viciu politic al celor ce se afla la guvernare;
 - Cresterea datoriei publice nu e o problema dupa Keynes fiindca se aseamana cu faptul cand iei bani din buzunarul drept si ii pui in buzunarul din stanga;
 - Rentierii, adica cei din clasa de mijloc care muncesc o viata intreaga sa economiseasca pentru zile grele dela batranete sunt vinovati de ivirea crizelor iar nu speculatiile pure dela bursa.

Si lista paradoxelor e lunga fiindca Keynes era un mester mare in faurirea si manuirea de paradoxe. Taria lui este faptul ca a adus in discutie o teorie noua, chiar daca dubioasa cum se vede din cele spuse mai sus. Pentru acest autor, teoria dubioasa a lui Keynes a fost si este de mare folos din punct de vedere stiintific, fiindca este provocatoare si te invita sa reflectezi mai adanc la cele spuse de el. Slabiciunea cea mare se afla in profesiunea economistilor din generatia lui la care le-a lipsit spiritul critic Maiorescian (pentru romani) sau cel francez dela Julian Benda si Jacques Ellul (pentru ceilalti) adica cei care au acceptat orbeste cele spuse de Keynes.

Inseamna oare asta ca noi trebuie sa inchidem ochii fiindca expertii straini au invatat economie politica numai dela Keynes cetire...si ca expertii romani consultati la Cotroceni, la Piata Victoriei sau in Parlament accepta orbeste cele recomandate de expertii straini? Putem noi in care a mai ramas ceva din spiritul critic a lui Maiorescu, a lui Eminescu si atator ganditori mari din trecut pana la Dionisie Pop Martian (1829-1865), cel mai mare economist ardelean pe care l'a produs neamul romanesc care a scris cea dintai carte de Economie Sociala in limba romana, a scos prima revista de economie si statistica si a organizat cel dintai recensamant in tara romaneasca; repet putem noi sa stam la o parte si in tacere sa privim cum se destrama si se distruge economia romaneasca si sa lasam poporul sa suferi mai departe pana la explozia sociala care nu ar rezolva nimica ci numai ar crea alte probleme si mai complicate?

Sigur ca aci initial e vorba de un argument stiintific, nerezolvat inca asa cum se cuvine. Nu mai incapa nici o indoiala ca intr'o societate libera fiecare intelectual se poate atasa de doctrina lui Walras, Keynes, Marx sau orice alt ganditor, asa dupa bunul plac. Dar cand ajunge intr'o functiune oficiala mai inalta atunci are in plus o obligatie morala sa tina urechea deschisa in dreapta ca si in stanga la ce se vorbeste sau se scrie, asa ca sa nu calce --voit sau nevoit-- Art. 50 din Constitutia Romaniei (1991) care spune: "Fidelitatea fata de tara este sacra."

Scriu mai departe, fara a acuza pe nimeni ci numai pentru a lamuri acest argument stiintific: Walras versus Keynes, argument din care se trag atatea suferinte pentru poporul roman intre 1990-1999 si mai mult de care depinde si un alt viitor mai bun sau mai rau.

Ca un exemplu concret dau acum pentru evaluare la Curtea Suprema de Justitie, trei cazuri particulare la care am luat si eu parte, fara malice si cu tot respectul ce se cuvine.

Primul caz se refera la Domnul Mugur Isarescu, Guvernator al Bancii Nationale unde am servit si eu si nu pot sa nu exprim si cu aceasta ocazie respectul si inalta consideratie pentru Membrii din Consiliul de Administratie care in 1942 m'au trimis la studii de specializare la Universitatea din Berlin si mai apoi in continuare la Universitatea din Freiburg i.Br. in Germania.

Pe Domnul Mugur Isarescu l'am vizitat chiar a doua sau a treia zi dupa ce fusese instalat ca Guvernator si i-am explicat ce mare raspundere a luat pe umeri, mai ales cand l'am vazut asa tanar. M'am intretinut cu el intr-o convorbire placuta cu referire la problemele ce trebuesc rezolvate cum trebuie in Romania dupa caderea regimului comunist.

Mai tarziu cand a aparut cartea "Teoria si Practica in Epoca de Tranzitie si Dupa" (1994), daca imi aduc eu bine aminte, i-am inmanat un exemplar si l'am rugat sa-l citeasca cu mare atentie iar daca socoate ca in unele puncte sunt gresit atunci sa ma corecteze caci nu e vorba aci de chestiuni personale ci de interesele si nevoile poporului romanesc. Dupa aceea cand am vazut pe ce drum merge i-am scris din America facandu-l atent ca pe calea urmata nu se pot rezolva problemele corect si l-am invitat la un dialog deschis prin corespondenta. Dar nu m'a onorat nici macar cu un rand de confirmare la scrisorile trimise.

Acuma am auzit din ziare ca vrea sa vanda aurul din Tezaurul dela BNR asa ca sa mai poata face alte imprumuturi in strainatate si prin pierderea aurului sa stranguleze orice incercare de stabilizare in viitor, o operatie cu adevarat diabolica si anti-nationala, avand in vedere miscarea internationala pentru "Marea Transformare" negativa.

Dintre toti oficialii la nivelul cel mai inalt Guvernatorul Mugur Isarescu poarta raspunderea constitutională fata de ce s'a intamplat in economia romaneasca dupa 1990. Pe Consilierul lui Prim, D-1 Daniel Daianu ca urmare a unui telefon primit dela Domnul Prim-Ministru Petre Roman care l'a recomandat drept un element exceptional, l'am primit in casa la noi, l'am onorat si i-am explicat la fel care sunt problemele economice si financiare din Romania --vazutela nivel national si international-- dar dupa ce a plecat din Boston nu a mai raspuns la nici o scrisoare.

Am aflat ulterior ca D-1 Daianu a devenit Prim Consilier la Banca Nationala si cu doctoratul proaspat din USA, foarte probabil ca el a fost acela care l'a convins pe noul Guvernator sa utilizeze dobanzi de 100% ; de 200% si daca nu ma insel de 300% in lupta cu inflatia, operatie prin care --voit sau nevoit-- s'a creiat blocajul financiar si s'a stopat orice formare de capital real prin economisiri voluntare ale poporului, o depresiune economica din care Romania nu s'a mai refacut nici pana in ziua de azi.

Un al treilea personaj important si expert economic, care a fost Prim Ministru in vremea experimentului cu dobanzi exorbitante este Domnul Theodor Stolojan. Dupa esecul experimentului a fost angajat de Banca mondiala unde sigur a avut bune relatii si era bine apreciat

În timpul când era Prim Ministru și mă găsiam în țară am trimis D-lui Stolojan un Memo lung explicând la fel cum văd eu problemele prin prisma unui sistem de echilibru general stabil în toate ramurile economiei naționale și de ce politica economică a Guvernului după 1990 e gresită. M'am așteptat ca Domnul Prim Ministru mă va chema la ordine să documentez de ce consider politica Guvernului gresită. Dar, D-lui Prim-Ministru nici că i-a pasat să confirme măcar primirea Memorandului trimis ca scrisoare recomandată. Mai pe urmă a plecat la Banca Mondială iar poporul a rămas să sufere consecințele deciziilor eronate luate de Guvern în timpul când Domnia Sa fusese Prim Ministru.

După ce Domnul Stolojan și-a împlinit misiunea la Banca Mondială în luna Octombrie, 1998 s'a întors în țară iar sfatul lui înțelept a fost: "SĂ VINDEM TOATE BUNURILE STATULUI PENTRU A ASIGURA CRESTEREA ECONOMICĂ. (Vezi: UNIVERSUL din 30 Octombrie, 1998) Mai întâi aceste, bunuri aparțin legitim și de drept poporului, care prin muncă forțată sub regimul comunist au fost confiscate și trebuiau returnate cum s'a prevăzut în Planul de PRIVATIZARE De ce? Cum? și Pentru Cine? alcatuit de Dr. Constantin Cojocaru (1990). Planul acesta a fost pus la o parte de experții români probabil alarmați de experții străini dela Fondul Monetar Internațional și Banca Mondială care aveau altceva pregătit pentru România.

Criza prin care trece România dela 1990 încoace este generală adică cuprinde toate domeniile de activitate esențiale care se aflau în dezechilibru organic: sistemul economic, monetar, bancar, financiar, bugetul Statului, burse, cursul de schimb, balanța comercială și de plăți internaționale și nu mai puțin distribuția venitului național. La o criză generală logic se cere o reformă tot generală.

Este aproape de necrezut (că să omit termenul "ridicol") ca un expert economic de talia Domnului Stolojan cu experiență și dela Banca Mondială să declare public o soluție așa de simplistă și incorectă:

"Primele măsuri care se impun pentru ieșirea României din criză ar trebui să vizeze vanzarea tuturor bunurilor Statului, pentru ca acestea să fie introduse în circuitul economic de către proprietarii privați, precum și instituirea unui control strict al bugetului și al banilor din economie." (UNIVERSUL din 30 Oct. 1998)

Ca o informație suplimentară Domnul Stolojan, ca și Guvernatorul Isărescu și Consilierul Prim Daianu sunt membri fondatori la "Societatea Română de Economie" (1992). Și dacă toți membrii din această Societate gândesc la fel atunci este clar de ce economia românească este acolo unde se afla în 1999.

Pe de altă parte se vede tot clar și necesitatea de a se prezenta și difuza o analiză critic-obiectivă a teoriei și practicii economice moștenite dela Keynes cetire, fără de care nu se pot îndrepta condițiile economice și sociale inclusiv cele politice din România.

În orice caz o depozitie în fața Curții Supreme de Justiție din partea acestor trei oficiali de rang mare ar putea lămurii mai departe de ce nu s'au rezolvat cum trebuie și la timp problemele economice și financiare în România între 1990-1999.

4. TEORIA ECONOMICA SI SOCIALA A LUI KEYNES ARE DOUA FETE: E UN PARADOX PERICULOS SI DAUNATOR LA ECONOMIA ROMANEASCA

Pe termen scurt, se poate spune fara nici o indoiala ca aparitia lui Keynes ca om de stiinta si recomandarea unei politici de interventie activa a guvernului in cazul unei crize economice sau financiare, este de preferat, comparat cu starea de spirit dominanta la 1929 cand a inceput criza mondiala. Era timpul cand filosofia cunoscuta sub dictonul francez "laissez-faire, laissez passer" si care fie zis in treacat de multa vreme in secolul al 19-lea era interpretata gresit in forma ei originala din scoala franceza a lui Francois Quesnay din secolul al 18-lea, domina gandirea economica.

Credinta curentului liberal conservativ in formula simplistica a lui "laissez-faire, laissez-passer" era falsa atunci tot asa cum astazi e falsa si credinta oarba a expertilor Keynesieni ca piata libera capitalista asociata cu politica monetara si fiscala la nivel macro, rezolva cel mai bine orice problema economica inlauntru ca si in afara unei tari. Credinta expertilor Keynesieni de azi e falsa fiindca daca nu se implinesc toate conditiile de echilibru general stabil atunci "piata capitalista zisa libera" devine "salbatica si cotropitoare" si nu mai poate rezolva cum trebuie problemele date. In plus, le incurca si mai rau producand confuzie si deci duce automat la decizii eronate, atat din partea producatorilor cat si al consumatorilor. Si acest lucru, pentru cei care vor sa vada si au pregatire economica, este evident urmarind economia romaneasca dela 1990 incoace.

Nu e nimica rau ci e un bine, daca guvernul in cazul unei crize, nu numai economica dar de orice natura, intervine repede si incearca sa rezolve criza chiar daca nu complet dar cel putin sa amelioreze efecte daunatoare imediate pana ce se gaseste solutia cea buna.

Cu totul altfel se deruleaza lucrurile cu aplicarea teoriei lui Keynes, pe termen lung. Aci interventia guvernului in spirit Keynesian are o alta semnificatie, este conceputa nu ca o operatie temporara de ajutor ci ca un mecanism care nu rezolva problemele cum trebuie si la timp asa ca pe termen lung se pregateste un regim economic si social colectivist sau comunitarist, cum se spune in America. Dar scopul final nu se mentioneaza si asa se formeaza un paradox periculos prin care politica monetara si fiscala la nivel macro se ofera publicului ca fiind singura alternativa (ceea ce nu este adevarat!) care poate sa aduca o viata mai buna cu un "social safety net". In realitate insa pe termen lung dezechilibrele cresc si se uzurpeaza orice sentiment de libertate si demnitate umana ca pana la urma un demagog sa ajunga la putere si sa spuna sub forma de necesitate istorica: "Va mai trebuie acum Democratie?". Acesta este pericolul cel mare derivat din credinta oarba ca pietele capitaliste mixte (superficial numite "libere") combinate cu politica monetara si fiscala la nivel macro ar putea vreodata sa aduca prosperitate si progres social-economic real cu mentinerea libertatilor umane, a principiului de justitie sociala de echitate in distributia venitului national si stabilite monetara si financiara. Acest pericol, sub forma unui paradox cu doua fete, paste nu numai Romania, dar toate tarile lumii unde se aplica aceiasi medicina economica de socialism deghizat in cojoc de oaie moarta. Este o parte din drama Umanitatii in vremurile noastre.

4. TEORIA ECONOMICA SI SOCIALA A LUI KEYNES ARE DOUA FETE: E UN PARADOX PERICULOS SI DAUNATOR LA ECONOMIA ROMANEASCA

Pe termen scurt, se poate spune fara nici o indoiala ca aparitia lui Keynes ca om de stiinta si recomandarea unei politici de interventie activa a guvernului in cazul unei crize economice sau financiare, este de preferat, comparat cu starea de spirit dominanta la 1929 cand a inceput criza mondiala. Era timpul cand filosofia cunoscuta sub dictonul francez "laissez-faire, laissez passer" si care fie zis in treacat de multa vreme in secolul al 19-lea era interpretata gresit in forma ei originala din scoala franceza a lui Francois Quesnay din secolul al 18-lea, domina gandirea economica.

Credinta curentului liberal conservativ in formula simplistica a lui "laissez-faire, laissez-passer" era falsa atunci tot asa cum astazi e falsa si credinta oarba a expertilor Keynesieni ca piata libera capitalista asociata cu politica monetara si fiscala la nivel macro, rezolva cel mai bine orice problema economica inlauntru ca si in afara unei tari. Credinta expertilor Keynesieni de azi e falsa fiindca daca nu se implinesc toate conditiile de echilibru general stabil atunci "piata capitalista zisa libera" devine "salbatica si cotropitoare" si nu mai poate rezolva cum trebuie problemele date. In plus, le incurca si mai rau producand confuzie si deci duce automat la decizii eronate, atat din partea producatorilor cat si al consumatorilor. Si acest lucru, pentru cei care vor sa vada si au pregatire economica, este evident urmarind economia romaneasca dela 1990 incoace.

Nu e nimica rau ci e un bine, daca guvernul in cazul unei crize, nu numai economica dar de orice natura, intervine repede si incearca sa rezolve criza chiar daca nu complet dar cel putin sa amelioreze efecte daunatoare imediate pana ce se gaseste solutia cea buna.

Cu totul altfel se deruleaza lucrurile cu aplicarea teoriei lui Keynes, pe termen lung. Aci interventia guvernului in spirit Keynesian are o alta semnificatie, este conceputa nu ca o operatie temporara de ajutor ci ca un mecanism care nu rezolva problemele cum trebuie si la timp asa ca pe termen lung se pregateste un regim economic si social colectivist sau comunitarist, cum se spune in America. Dar scopul final nu se mentioneaza si asa se formeaza un paradox periculos prin care politica monetara si fiscala la nivel macro se ofera publicului ca fiind singura alternativa (ceea ce nu este adevarat!) care poate sa aduca o viata mai buna cu un "social safety net". In realitate insa pe termen lung dezechilibrele cresc si se uzurpeaza orice sentiment de libertate si demnitate umana ca pana la urma un demagog sa ajunga la putere si sa spuna sub forma de necesitate istorica: "Va mai trebuie acum Democratie?". Acesta este pericolul cel mare derivat din credinta oarba ca pietele capitaliste mixte (superficial numite "libere") combinate cu politica monetara si fiscala la nivel macro ar putea vreodata sa aduca prosperitate si progres social-economic real cu mentinerea libertatilor umane, a principiului de justitie sociala de echitate in distributia venitului national si stabilite monetara si financiara. Acest pericol, sub forma unui paradox cu doua fete, paste nu numai Romania, dar toate tarile lumii unde se aplica aceias medicina economica de socialism deghizat in cojoc de oaie moarta. Este o parte din drama Umanitatii in vremurile noastre.

Sa speram totusi ca un Guvern Roman, printr'o politica sanatoasa de reforma integrala poate salva Romania iar prin exemplul ei viu si Umanitatea dupa exemplul simbolic a lui Berenger din piesa de teatru "Rinocerii" a lui Eugen Ionesco.

Urmeaza sa vedem cum Keynes a construit "Paradoxul cel Mare", care formal ar parea ca rezolva problema economica a timpului nostru dar in fond, in realitate nu o rezolva ci o amana sine die cu speranta ca va fi rezolvata de "Marea Transformare" in viitor.

(1) Conceptul de Moneta Falsificat.

In Tratatul lui de Moneta (1930), Capitolul:I incepe cu propozitia: "Moneta de cont (din contabilitate), adica aceia in care datorii si preturi si puterea de cumparare in general sunt exprimate, este conceptul primar a unei teorii a monetei." (Vezi: Keynes, J.M., A Treatise on Money, Vol.1, the Pure Theory of Money, 1930,1971, p.3)

De 2.000 de ani si de cand economia politica s'a format ca stiinta in veacul al 18-lea prin moneta s'a inteles ceva "real", o cantitate fixa, constanta de aur sau argint (o marfa ca toate celelalte marfuri schimbate pe piata dar cu anumite calitati cerute de aceasta functiune) care nu se schimba dela o zi la alta si care serveste drept standard monetar pentru masurarea tuturor valorilor.

Cu acest standard monetar real se rezolva o problema fundamentala in activitatea economica de fiecare zi si anume "calculul economic" la toate tranzactiile, precis, obiectiv si fara a aduce prejudicii sau favoruri nelegitime intre cumparatori si vanzatori, intre debitori si creditor.

Acum vine un singur economist, John Maynard Keynes, in secolul al 20-lea care intoarce problema pe dos si formeaza un paradox. Dupa el nu mai este nevoie de un standard monetar real iar conceptul de moneta reala se schimba intr'un surogat nominal, artificial sub numele de "moneta de cont" adica cifre goale intr'un registru contabil sau tiparite pe un petec de hartie (bancnote) sau inregistrate in contabilitatea unei banci.

In fond este vorba de moneta de hartie si de credit bancar monetizat, utilizat in vremea moderna dar care insa iarasi si iarasi in toate tarile vizate a dat faliment adica nu s'a mai putut controla inflatia. Ca sa nu bata la ochi amintind esecul din trecut Keynes i-a pus un nume nou "moneta reprezentativa" iar cateva pagini mai departe i-a adaogat si numele de "managed currency", mai atragator stiintificeste.

Exista aci o "frauda", in numele stiintei cand Keynes declara ca "moneta de cont...este conceptul primar a unei teorii a monetei", cand de 2.000 de ani conceptul primar a unei teorii a monetei a fost si este moneta de aur sau argint. Din nefericire profesiunea economica din generatia dela 1930, buimacita de Marea Depresiune, nu a ridicat vocea sa protesteze in masa fata de acest fals sau eroare de baza in stiinta economica si asa falsul s'a continuat pana in ziua de azi. Asta nu inseamna ca scapam de obligatia morala de a nu lasa o eroare sa treaca la generatia urmatoare fara a fi corectata.

Sa nu uitam ca banul real, acoperit 100% reprezinta parametrul natural, constanta lui Walras, care impreuna cu forta competitiei asigura functionarea normala a unei societati si economii libere, juste si stabile. Daca se falsifica banul atunci se falsifica automat si preturile, veniturile si deciziile economice zilnice asa ca rezultatul final nu poate sa fie altceva decat confuzie si dezechilibru general de un grad mai inalt, cum este cazul cu Romania din 1999 sau un grad mai scazut, dar totusi dezechilibru, cum se vede din Uniunea Europeana de curand stabilita pe calapoade capitaliste, mai exact Keynesiene, USA si alte tari unde se aplica teoria monetara a lui Keynes.

Iar economistii mari din Apus, inclusiv Nobel Laureati, se fac ca nu vad, ca nu aud si nu inteleg suferintele celor multi care platesc un tribut greu ca rezultat al aceleiasi teorii in practica. Tributul este fenomenul de "economisire fortata" care se impune pe spatele celor multi, fara mila si fara o "despagubire prealabila" cum se prevede spre exemplu in Art.41(3) din Constitutia Romaniei.

(2) Moneta de Aur Defaimata in Keynes

Sunt cateva lucruri pe care Keynes nu le poate suferi, ca om de stiinta. Unul din aceste obiecte este moneda de aur pe care nici Karl Marx nu a indraznit sa o repudieze. Din contra in Capitolul I, II, si III din CAPITAL, vol.1 Marx Nr.1 ca om de stiinta in tinerele, aproape un deceniu inaintea lui Walras, a analizat functiunile de baza ale monedei de aur sau argint cel mai bine decat toti economistii inainte si dupa el. Intr'adevar din analiza lui Marx Nr.1 nu se poate determina valoarea obiectiva a unei marfi oarecare decat numai daca se accepta ca premiza moneda de aur sau argint ca unicul standard monetar de masurat valorile economice, standard care a rezistat peste 2000 de ani fiindca are ceva in comun cu toate celelalte marfuri schimbate pe piata adica un proces economic anticipat de aceiași valoare.

Marxistii de astazi si prietenii lor Keynesieni nu vor sa auda si nici sa vada ceea ce a scris Marx Nr.1 care evident dupa Capitolul III a devenit batranul Marx Nr.2, ideologul politic, revolutionar fara nici o calificare. Fara nici o baza stiintifica, ei urmeaza orbeste pe Lord Keynes care in visul lui de a vedea socialismul peste tot in lume si clarvazator ca moneda de aur sau argint nu poate fi manipulata dupa voie de experti sau guvernanti de stanga, a tunat si fulgerat in spiritul lui Freud impotriva aurului. Utilizand invectiva "auri sacra fames" (foamea sfanta de aur) a mers pana acolo sa sustina ca aurul ar fi fost dupa el, cauza care produce crize, inclusiv Marea Depresiune dela 1930.

Cu tot respectul fata de memoria lui Keynes ca om de stiinta, azi considerat cel mai mare economist din veacul al 20-lea, nu prin adevar stiintific indiscutabil ci mai mult prin influenta ce a avut-o si o are inca asupra expertilor (desi nu fara limite cand ceva nu este adevarat), atitudinea lui in problema aurului ca moneda este total falsa si de ordin ideologic-politic. Moneta de aur nu poate fi manipulata de politicieni cu avizul expertilor si este contrarie la realizarea unui regim comunitar sau socialism deghezit. Acesta este adevarul cel fara indoiala.

Moneta de aur sau argint rezolva cel mai bine si mai drept (din punct de vedere juridic) problema fundamentala de calcul economic, precis just si stabil, cerut in fiecare zi de activitatea economica si

financiara intro economie nationala.

Fie repetat, moneda de aur sau argint reprezinta un parametru natural, o constanta, care in cooperare automata cu un sistem de piete libere unde domina competitia pura, asigura echitatea si stabilitatea preturilor, inlauntru ca si in afara (cursul de schimb).

Fara nici o exagerare, moneda de aur sau argint reprezinta, cum se spune in limba populara, "cheia si lacatul" in realizarea unui "miracol economic" prin noi-insine in Romania ca si in orice alta tara de pe glob, daca nu se amesteca expertii straini dela Fondul Monetar International sau Banca Mondiala.

Pentru aceste motive, in Planul de Stabilizare Economica, Monetara, Financiara, Sociala si Politica din 1990 cu mici revizuirii in 1992 si 1993, am pus la centru reforma monetara, cu un perimetru natural de argint ca fiind mai aproape de sufletul poporului roman. Ce senzatie extraordinara --ma gandiam eu!-- va fi cand un taran dela sat sau un lucrator dela oras va vedea in mana lui --nu o fituica cu promisiuni goale pe hartie!-- ci o moneda de argint stralucitoare. Eram sigur, cum sunt si azi sigur, ca in asemenea conditii cetateanul va lucra cinstit si cu voie buna cat mai mult posibil, evident pentru binele lui intai, dar simultan ca o mana nevazuta, blagoslovita si pentru binele tarii si a neamului intreg. (Vezi: Teoria si Practica Economica in Epoca de Tranzitie si Dupa. 1994, pp. 38-45)

(3) Conceptul de "Economisire Privata" Falsificat

Pentru toti economistii dinaintea lui, in special cei de gandire clasica, fenomenul natural care exista practic in fiecare fiinta umana si anume "economisirea" era considerat un element esential, de baza, o virtute umana a lui homo sapiens in economia nationala. Si pe drept cuvint pentru doua motive: (a) unul este de natura pur personala pentru a ingrijide el insusi ca si pentru familie --ca sa ai ceva pus de-o-parte pentru zile negre, somaj sau batranete-- si nu mai putin important, contribue la independenta economica si libertatea individului iar altul (b) participa la o functie sociala, adica formare de capital real care investit in economie, direct sau indirect prin banci si alte institutii financiare, aduce o crestere a productivitatii, un progres real pentru societatea umana.

Nu tot asa stau lucrurile in gandirea economica a lui Keynes. Aci economiile private sunt considerate ca un element negativ, un dezechilibru distructiv in economie si anume --dupa el-- pentru ca nu incurajeaza "consumul" adica "cererea" de bunuri si servicii pe care el le considera factorul de baza si decisiv in economie.

Cu aceasta teza, Keynes a intors pe dos nu numai stiinta economica clasica dar si psihologia normala a individului din categoria lui homo sapiens. Este un adevarat paradox distructiv in economie. Ca sa explice acest paradox, Keynes construeste mintal o parabola pe care o numeste "parabola bananei". Exista o insula locuita unde crestea numai banane. Lumea era fericita fiindca traiau intr'un regim in echilibru unde economiile erau egale cu investitiile.

Un partid politic induce lumea la o campanie sa se ridice economiile private sub forma de banane care erau depuse in niste magazine nationale. Cu cat cresteau economiile private --gandea Keynes-- cu

atat scadea fondul de banane destinat pentru consum. Pana la urma lumea a inceput sa moara de foame pe cata vreme inainte de campania amintita erau fericiti.

Cum consumul scade --factorul decisiv in economie--dupa Keynes--apoi si productia se va micsora si de aci somaj involuntar in masa. In concluzie --dupa el-- parabola bananei justifica teza ca economisirile private pot deveni un viciu social.

Dar daca lumea in regimul capitalist ar urma sfatul lui sa nu mai economiseasca ci sa cheltuiasca intreg venitul curent atunci cum se rezolva problema de formare de capital real? Sa se intensifice procesul de "economisire fortata", adica o pauperizare mai largita decat este sau sa se preia problema de formare de capital si investitii de catre Stat intr'un regim nou comunitarist? Cetitorul singur poate sa decida.

(4) Clasa de Mijloc Este Atacata Direct de Keynes

Keynes, in continuare nu putea suferi clasa sociala pe care el a identificat-o drept aceea a "rentierilor", adica a celor cetateni care au lucrat din greu o viata intreaga, au economisit si investit economiile iar acum la batranete traiesc din rentele acumulate din investitii anterioare.

Acum se ridica intrebarea: Cine sunt acesti rentieri? Fara indoiala clasa rentierilor mentionata de Keynes reprezinta "clasa de mijloc" in agricultura, industrie, meserii si comert.

Daca se distruge clasa de mijloc cum a facut Stalin in Rusia Sovietica sau s'a fortat in regimul comunist sub Ceausescu sau se impiedeca acum dezvoltarea unei clase de mijloc sanatoase intre 1990-1999 prin aplicarea politicii monetare si fiscale la nivel macro asociata cu procesul de "economisire fortata", atunci ce mai ramane din societatea moderna cu libertati umane cucerite cu atatea sacrificii?

Nu exista o explicare mai plauzibila pentru aceasta atitudine negativa a lui Keynes fata de rentieri (recte clasa de mijloc), contra economiilor private personale si contra monedei de aur decat un element Freudian in gandirea lui, adica o credinta bine camuflata intr'o societate si economie socialista sau comunitarista a viitorului cum se contureaza acum la nivel global prin miscarea pentru "Marea Transformare" in aceias directie.

Pe de alta parte daca lucrurile acestea ar fi explicate sincer, fara nici o partinire adica in termeni de analiza stiintifica pura, lasand la o parte interese de partide politice manipulate de experti straini in cooperare cu experti indigeni, atunci nu numai poporul roman si natiunile invecinate care au suferit destul intr'un regim socialist deghezat sub firma falsa de "democratie populara" dar o buna parte, daca nu toate, din noroadale pamantului ar respinge categoric orice regim de socialism deghezat sub o firma noua comunitarista.

Cu alte cuvinte, Keynes nu suferea "clasa de mijloc" pentru ca stia foarte bine ca o clasa de mijloc puternica era o bariera greu de trecut pentru a ajunge la un regim colectivist sau comunitar, visat de el.

5. POLITICA MONETARA SI FISCALA LA NIVEL MACRO RECOMANDATA DE KEYNES,
BAZATA PE O TEORIE DISCUTABILA ESTE SI EA FALSA

Politica monetara si fiscala la nivel macro recomandata de Keynes si aparata de urmasii sai atat cat pot si la orice ocazie si pe orice cale legitima si ilegita, fiind bazata pe o teorie discutabila la fel este falsa. Acest lucru e clar caci daca o teorie este disputabila in analiza -- cum am aratat in capitolul anterior--- atunci fara discutie trebuie sa fie falsa si in practica, cum se va vedea mai departe.

Intr'adevar cand expertii dela Fondul Monetar International sau Banca Mondiala, in cazul unei inflatii recomanda ca Banca Nationala de acord cu Ministerul de Finante sa ridice dobanda oficiala --fara nici o exagerare-- nu stiu ce fac fiindca nu spun cat de mult sau cat de curand sa ridice dobanda. Ei pleaca si lasa pe expertii indigeni sa rezolve greutatile legate de asemenea dispozitii.

In Romania, ca si in alte tari foste socialiste, Banca Nationala de acord cu Ministerul de Finante, a ridicat dobanda care a ajuns pana la 100%, la 200% si chiar aproape de, daca nu egal cu 300%. Dar inflatia nu s'a stopat si nici relansarea economica nu a avut loc. In schimb s'a creiat o calamitate sociala, o adevarata crima nationala pentruca in afara de cresterea somajului a izbucnit un alt pericol social cu care Romania a luptat mai multi ani fara nici un succes pana in ziua de azi: Blocajul Financiar (scris cu litera mare).

Cand dobanda a trecut de 100% si ramane mai mult timp se distruge formarea de capital real si investitii productive; se ridica somajul si scad veniturile publice. Intr'un cuvânt, asa s'a distrus intreaga economie romaneasca, fara nici o sansa de recuperare daca se continua cu politica monetara si fiscala la nivel macro, asa de laudata de expertii straini si nu mai putin de expertii indigeni oficiali.

Toata raspunderea morala si materiala pentru aceasta stare de lucruri, atat sub Guvernarea Iliescu cat si sub Guvernarea Constantinescu, se afla la Banca Nationala, Ministerul de Finante si nu mai putin la Oficiul Primului Ministru la timpul respectiv si expertii indigeni oficiali consultati.

Intr'o singura propozitie, politica monetara si fiscala la nivel macro si care a fost aplicata in Romania între 1990-1999 a fost si este falsa. Mai ramane sa explicam mai departe stiintificeste cauza primara a acestui rau economic, financiar si social din aceasta perioada trista din istoria mai recenta a poporului roman.

6. O LUPTA PIERDUTA CU PRINCIPIUL IMPOSIBILITATILOR IN PRACTICA.

Enigma economica a secolului al 20-lea este si ramane intrebarea: De ce doctrina macro-economica a lui Keynes nu a avut succes pe termen lung, adica nu numai ca nu a implinit cele promise de teoria cu "full employment" (eradicarea somajului) dar in plus s'au creiat alte probleme noi si complicate cum este nastere de deficite bugetare cronice si cresterea continua a datoriei publice, interne si externe?

Cu alte cuvinte s'a nascut un conflict între "Teorie" si "Practica" similar cu acel dela 1930 între teoria clasica si realitatile timpului,

numai ca de data asta conflictul se afla intre teoria zisa moderna a lui Keynes si realitatile economice, financiare si sociale dela 1990 si pana astazi.

Raspunsul la intrebarea lunga si complicata dar si la conflictul dintre teoria lui Keynes si realitatile timpului nostru se afla in PRINCIPIUL IMPOSIBILITATILOR IN PRACTICA care spune:

Intr'o economie mixta (ca cea capitalista) compusa din elemente si forte de echilibru si dezechilibru ca si in una socialista (comunitarista sau fascista) si unde circula in stil mare moneda de hartie si de credit bancar monetizat (banci private sau de Stat) sau moneda reprezentativa cum ii spune Keynes, nu exista nici o metoda sau formula matematica prin care sa se calculeze si implementeze institutional in orice moment circulatia monetara consistenta cu:

(1) stabilitatea preturilor libere (sau ascunse prin edicte guvernamentale sau planuri economice cincinale) unde sa nu fie nici inflatie si nici deflatie (deschise sau ascunse de guvern) ci numai fluctuatii naturale, simple si finite sub forma de ajustare automata prin sistem;

(2) "full employment", adica utilizarea la optimum a resurselor umane si naturale;

(3) un buget public balansat, adica in echilibru la nivel local, regional si national;

(4) o balanta comerciala si de plati internationala tot asa fara deficite sau surplusuri cumulative care creiaza probleme; si

(5) o distributie echitabila din pricipiu a venitului national si una de egalitate in acele straturi sociale unde egalitatea e ceruta de anumite conditii specifice.

Intrebarea urmatoare este: ce ratiuni de ordin practic confirma existenta Principiului Imposibilitatilor?

Raspunsul de ordin analitic se afla intr'o singura propozitie: Banul de hartie si de credit bancar monetizat --indiferent de sistemul social-- are in circulatie o instabilitate inerenta care nu se poate corecta prin nici o politica rationala.

Geniul lui Keynes stia despre aceasta infirmitate monetara, dar nu a luat-o in serios pe motiv ca sfatul bun ("good judgment") dat de experti cu pregatire profesionala, pot rezolva problema in cauza, adica instabilitatea inerenta.

Din nefericire, sfatul bun dat de experti in conditii de dezechilibru, nu are nici o valoare, nu poate ajuta la problema data, desi expertii insista ca pot, dand sfaturi gresite, fara nici o baza stiintifica si fiind bine platiti in dolari Americani luati cu imprumut.

Mai este asta dreptate sociala impartasita de expertii straini? Aci se ridica o problema de moralitate in stiinta adica expertii vand ceea ce nu au si la un pret ridicat! In fonde vorba de o speculatie pura ca "daca toti agentii economici ar face decizii asa cum

gandesc ei si daca massa mare a consumatorilor ar urma pe aceias linie iar publicul in general ar avea suficienta rabdare, atunci cu trecerea timpului problemele s'ar rezolva dela sine!" Dar asemenea sfaturi compuse din "iluzii", ca sa nu zic vorbe goale (in engleza "wishful thinking") nu apartin de domeniul stiintei.

Neputinta expertilor straini se afla in urmatoarele doua probleme de ordin practic asociate cu Principiul Imposibilitatilor:

- (a) In primul rand nu exista nici un instrument obiectiv sau standard de incredere cu care sa se determine timpul exact (ziua si ora) cand o anumita politica monetara instituita de Banca Nationala sau o anumita masura fiscala recomandata de Ministerul de Finante trebuie sa intre in actiune si pentru cat timp ca sa se rezolve problema in cauza (inflatie, somaj etc.) complet si fara a crea alte probleme imediat sau in viitorul apropiat.

In practica utilizata astazi (adica dela 1990-1999) totul se desfasoara nu pe baza unui principiu stiintific formulat clar ci, cum se spune in popor "pe ghicite".

De aci rezultatul final in viata practica este ca "timpul ales", sau e prea devreme sau e prea tarziu decat ar trebui sa fie si atunci in amandoua cazurile se produce confuzie si sperante spulberate. Intr'un cuvnt, problema in cauza nu se rezolva complet ci mai mult se amana si devine si mai complicata in viitor.

Asa s'a intamplat exact si in Romania dupa 1990. Dar problema nu s'a terminat.

- (b) In al doilea rand, care e si mai complicat : Nu exista nici un instrument obiectiv sau standard de incredere, cu care sa se masoare proportia exacta in care o politica monetara sau fiscala la un moment dat trebuie sa se aplice.

Este usor de spus --cum fac expertii discipoli a lui Keynes-- ca daca lumea se plange de inflatie atunci banca centrala, adica Banca Nationala a Romaniei trebuie sa ridice dobanda oficiala asa ca agentii comerciali sau cetatenii de rand sa nu mai ceara la banci asa de mult credit, fara a sti sau pricepe ca acest credit este monetizat si mareste circulatia monetara. Lumea crede ca banca are fondurile respective dar banca nu le are. Banca insa are acces la Banca Nationala iar creditul privat monetized se poate converti in credit public monetizat, adica bancnote tiparite de BNR. Dar asta este o alta problema tehnica de cum lucreaza aparatul bancar.

Cum am mentionat mai sus,este usor de spus ca dobanda oficiala trebuie sa fie ridicata. Dar in practica, in viata reala de fiecare zi, problema care se pune mai departe este sa se decida de conducerea Bancii Nationale: in ce proportie, cu cat exact sa se ridice dobanda oficiala 1/2%, 1%, 2%...50% ...100%...200% sau 300%, asa incat problema in cauza (inflatie) sa se rezolve complet si fara a produce alte complicatii?

In practica de azi si cu incepere dela 1990,aceasta decizie la BNR se face tot "pe ghicite". In final decizia e falsa pentruca de obicei legea hazardului decide, adica proportia sau e prea mica sau e prea mare si deci problema nu se rezolva ci se amana si devine

si mai complicata in viitor.

Este exact ce s'a intamplat si la Banca Nationala a Romaniei intre 1990-1999.

Cine, din toata armata de experti straini dela Fondul Monetar International, Banca Mondiala sau Banca Centrala a Europei dela Frankfurt a.M. sau evident inclusiv expertii romani oficiali care au servit Guvernarea Iliescu si Guvernarea Constantinescu, are curajul sau poate sa rezolve aceste doua probleme legate una de alta organic, atata vreme cat se mentine un sistem monetar bazat pe moneta de hartie si de credit bancar monetizat, adica fara ezitare si intai din principiu si apoi in ractica?

Nu se admite scuza: "Sa vedem ce spune computerul"; caci atunci el, ca expert in care lumea crede ca are lumina adevarului stiintific, nu are nimica in sac cum se spune in popor "mata nu este in sac" si nici in afara! In acest caz expertul, prin referire la computere, se eschiveaza dela obligatiunea morala de a spune "nu stiu" sau "nu pot". Pe de alta parte peste 20 milioane de romani nevinovati sufera consecintele negative prin aplicarea "pe ghicite", falsa, a politicii monetare si fiscale la nivel macro. Este ceva scandalos, o adevarata "frauda sociala" care se experimenteaza pe spinarea poporului roman dela 1990 incoace si nimeni nu spune nimic!

Pana cele doua probleme de baza "a timpului exact" si a "proportiei exacte" nu se rezolva stiintificeste --atat in analiza cat si in practica-- exact si fara nici o indoiala, politica monetara si fiscala la nivel macro in Romania, sau in orice alta tara din lume sub conditii asemanatoare, este condamnata la un esec si anume in cursul unei lupte pierdute anticipat cu Principiul Imposibilitatilor in Practica.

7. KEYNES VERSUS WALRAS (RUGINA) IN SILOGISME

O alta latura de cercetare care duce la aceleasi rezultate si anume ca doctrina lui Keynes ca si aceia a lui Marx nu poate ajuta Romania sa iasa afara din groapa in care a cazut din cauza sfatului gresit dat de expertii straini in colaborare cu expertii romani oficiali intre 1990-1999. Pe Marx il lasam in afara fiindca nu-l mai vrea nimeni.

Doctrina lui Keynes se poate exprima in practica prin logica Hegeliana pura dupa cum urmeaza:

Silogism

Teza: Un dezechilibru oarecare in economie -- inflatie, somaj, deficit in buget sau balanta de plati internationale

Anti-Teza: Solutii utilizate tot de natura dezechilibrata -- ridicarea sau scaderea excesiva a dobanzilor; creiarea de jocuri de munca prin deficit bugetar; reducerea brusca a cheltuelilor din buget; imprumuturi (credite) din strainatate etc.

Sinteza: un alt dezechilibru ulterior si mai complicat decat cel initial.

Pe de alta parte, dupa metoda utilizata cu politica monetara si

fiscala la nivel macro, exprimata in silogismul de mai sus, nu se inlatura cauza sau cauzele care au provocat dezechilibrul initial ci se aplica tehnica noua a lui Keynes si anume rationamentul logic in revers adica o politica de "efect-contra-efect".

De aci in mod automat dezechilibrele vor reapare si iarasi si iarasi va fi nevoie sa se aplice solutii de dezechilibru asa incat interventia activa a guvernului sau a Bancii Nationale se perpetuiază pana ce lumea fiind obosita de atatea necazuri se va supune la un un demagog care le spune: Mai vreti acumă democratie?

Este o pedeapsa ca nu am urmat calea cea dreapta sau cum a spus un filozof englez Edmund Burke: "Singurul lucru necesar pentru ca RAUL sa invinga in lume este ca oamenii de bine sa nu faca nimica", sa stea de-o-parte si sa observe cum se macina si partea sanatoasa din societate.

Este o pedeapsa asemanatoare cu "Butoiul Danaidelor" din literatura greaca antica, fetele care erau pedepsite sa aduca mereu apa la un butoiu care era spart la fund iar ele trebuiau sa-l umple. Saracele Danaide, in mod simbolic, se luptau cu Principiul Imposibilitatilor in Practica, fara sa stie cauza asa cum si poporul roman se lupta cu atatea neajunsuri si mizerii si nu stie cauza.

Deci, si din punct de vedere logic, ajungem la aceias concluzie de mai inainte, adica aplicarea politicii monetare si fiscale la nivel macro este pur si simplu falsa.

Ca sa nu dam impresia de critic negativ pe toata linia, desi noi socotim ca e vorba de criticism pozitiv, necesar vom intrebuinta aceias logica Hegeliana pentru a demonstra expertilor straini ca si expertilor romani, ca exista o alternativa la teza lui Keynes si anume aceia a lui Leon Walras, inbunatatita si completata de acest autor in cursul unor cercetari stiintifice timp de jumatate de secol (1947-1997). (Vezi: PROLEGOMENA etc. 1998 Cap.2 si 3)

Este vorba de un regim social-economic bazat pe conditii de echilibru general stabil care e posibil de realizat in Romania ca si in orice alta tara din lume. Iata cum arata, exprimata prin Logica Hegel:

Silogism

Teza: Un dezechilibru oarecare in economie --inflatie, somaj, deficit in buget sau balanta de plati internationale

Anti-Teza: Solutii utilizate de echilibru stabil care inlatura imediat cauzele care au produs dezechilibrul si pune economia nationala pe picioare sanatoase in acord cu Legea de Echilibru General a lui Walras inbunatatita si completata de acest autor fiindca nu exista si nici nu poate exista ceva mai bun decat un echilibru general in toate domeniile, atat cat este omeneste posibil pana la limita de 99% plus.

Sinteza: Un sistem de echilibru general stabil in plina functionare cu utilizarea resurselor umane si naturale disponibile la optimum Paretian, adica "full employment", productivitatea maxima, standardul de viata cel mai ridicat posibil si nivelul cel mai scazut de impozite si taxe fiindca economia functioneaza normal fara proptele dela Stat.

8. A FOST KEYNES UN ECONOMIST SOCIALIST ?

Ca sa nu mai existe nici o indoiala ca visul lui Keynes a fost intr'adevar sa vada un regim socialist in lume, pe cale democratica adica treptat, treptat si fara o revolutie Marxista violenta, redam mai departe vocea lui exprimata in "Teoria Generala" (1936,1973)

"Guvernul trebuie sa exercite influenta asupra propensitatii de consum (a populatiei), partial prin schema de impozare (politica fiscala), partial prin fixarea ratei dobanzilor (politica monetara) si partial poate si in alte feluri.

Mai departe nu pare verosimil ca prin politica bancara asupra ratei dobanzilor va fi suficient ca sa se determine o rata optima de investitii. Ca atare, eu concep ca o cat mai completa socializare a investitiilor se va dovedi ca singurul mijloc pentru a asigura cu aproximatie nivelul de "full employment" (adica fara somaj, adaogam noi pentru mai multa precizie in romaneste); sigur ca asta nu exclude orice fel de compromisuri sau aranjamente prin care autoritatea publica va coopera cu initiativa privata."

Keynes, omul de stiinta, nu uita si de judecata istorica cand scrie in continuare:

"Nici o alta supozitie nu se avanseaza aci despre 'Socialism de Stat' care ar imbratisa cel mai mult din viata economica a unei comunitati. Nu este vorba de proprietatea instrumentelor de productie ca punct important pentru Guvern. Daca Statul are puterea sa determine in agregat cantitatea de resurse devotata la cresterea de instrumente de productie cum si rata de indemnizare (profit) la cei care poseda instrumentele, aceasta si nimic mai mult nu e necesar.

Mai mult decat atata, masurile necesare pentru socialism pot fi introduse gradual si fara a se produce o ruptura imediata in traditiile generale ale societatii umane." (p.378)

Fara nici un alt comentariu, las pe cetitor sa decida daca textul de mai sus confirma sau nu concluzia ca visul lui Keynes a fost sa vada o societate si economie socialista in lume pe cale democratica.

Sigur ca expertii straini sau indigeni de astazi pot sa raspunda ca ei nu contesta cele spuse de Keynes redate mai sus care sunt visuri. Ei pretind ca se ocupa numai de probleme factuale (empirice) care pot fi rezolvate prin politica monetara si fiscala, supraveghere si controale la nivel macro. Si cu asta se incheie argumentul, cred ei! Dar principiul imposibilitatilor in practica le sta impotriva: in fata, in coaste si in spate. Dar cine poate sa-i traga la raspundere pentru ca nu spun adevarul stiintific cand cei dela guvernare asculta la, si le place, sfatul lor care inseamna putere politica? Raspunsul: Numai o justitie independenta si nimic altceva.

9. IN CAUTAREA UNEI SINTEZE UNICE CA SOLUTIE LA ARGUMENTUL DINTRE GANDIREA CLASICA SI GANDIREA MODERNA

Gandirea clasica in economie, dela Leon Walras si mergand inapoi pana la pionerii Adam Smith si Francois Quesnay au studiat problemele

in cadrul unui sistem, sau cum spunem noi astazi in stiinta "model", de conditii ideale de echilibru stabil, mostenit din stiintele fizice mai exact dela geniul Sir Isaac Newton (1642-1727). Walras a fost acela care a adaugat legea naturala de echilibru in economie, similara cu legea universală de gravitatie a lui Newton. Dar mai lipseau unele parti pe care acest autor le-a completat. (Vezi: Rugina, A. PROLEGOMENA etc. 1998)

Au fost doua parti slabe in gandirea clasica; parti care nu au afectat adevarurile castigate de clasici in analiza (teorie pura), atat cat puteau ei merge in vremea lor. Iata cele doua parti slabe:

- (1) Una se refera la partea practica in economie, adica nu ne-au spus exact cum sa procedam in realizarea acestor conditii ideale si cum sa le mentinem dinamic --cum se spune in limba stiintifica-- adica cu trecerea timpului. Numai ne-a descris cum acele conditii arata si deci lumina economica adevarata sau ghidul care sa ne conduca in directia cea buna, clasicii ni l'au lasat drept mostenire ca sa putem merge mai departe cu progresul real atat in analiza cat si in practica,
- (2) In al doilea rand clasicii nu au studiat cu aceiasa diligenta conditiile de dezechilibru care existau deja in sistemul economic preluat dela regimul mercantilist ce a existat inaintea lor. Ca atare nu au prevazut necesitatea de o reforma integrala pentru trecerea dela marcantilism la liberalism, cum s'a procedat in cursul veacului al 19-lea.

Contributia originala a acestui autor este in corectarea acestor doua slabiciuni si deci perfectarea si completarea gandirii clasice care singura apara UMANITATEA si prin ea si neamul romanesc care in vasta majoritate --daca lucrurile s'ar explica clar si simplu-- doresc, cum am putut sa constat in cursul calatoriilor mele in tara, din tot sufletul o ordine social-economica bazata pe Libertate, Justitie Sociala de Echitate si stabilitate monetara si financiara adica un sistem de echilibru general stabil lasat mostenire mai precis dela Walras si completat de acest autor.

Asa cum s'a facut o gresala prin trecerea dela marcantilism la liberalism in veacul al 19-lea, aceiasa gresala s'a repetat din cauza sfatului fals dat de expertii straini in ROMANIA dupa 1990 cand s'a trecut dela socialism la economia de piata mixta (plina de probleme) din capitalism. A lipsit si lipseste o reforma integrala bazata pe conditii de echilibru general stabil.

Am explicat aceste lucruri pana la detaliu in cartea "Teoria si Practica Economica in Epoca de Tranzitie si Dupa" care a aparut in Editura Fundatiei Romania de Maine (1994) numai in 2,000.- de exemplare care n'au mers prea departe de Bucuresti cand se puteau vinde cel putin un 1,000,000.- de exemplare care ar fi schimbat harta politica la alegerile din toamna lui 1996.

Cu tristete marturisesc aci public ca aceasta carte nu a avut ecoul cuvenit nici in profesiunea economica, in afara de cateva exceptii si nici in forurile de conducere la nivel inalt unde se fac decizii finale. Dupa 3 ani nu am reusit inca sa vad o a doua editie.

Forte adverse din umbra au decis altfel par'ca sa se implineasca o zicala veche: "Nimeni nu se naste profet in tara lui!" Si, totusi adevarul stiintific pur si probleme nerezolvate nu dispar, cazul lui Galileo Galilei care tot asa intr'un argument stiintific a spus la cei puternici in vremea aceea: "E pur si muove!" adica pamantul se misca in jurul Soarelui iar nu invers, asa cum se credea atunci.

Amintind de pozitia clara a lui Galileo Galilei (1564-1642) si acest autor marturisește pentru judecata istorica: Cred in posibilitatea unui "miracol economic" in Romania (ca si alte tari) asa cum cred in puterea divina si in lumina soarelui, dar nu fara a se implini riguros si sistematic toate conditiile de echilibru general stabil.

In conditiile de fata, drumul catre implinirea acestui mare ideal nu poate fi deschis decat daca mai intai Curtea Suprema de Justitie din ROMANIA decide, ca un caz de urgenta nationala, sa se respecte si sa se aplice, in zpirit ca si in litera legii, CONSTITUTIA ROMANIEI din 1991.

Dar ca sa nu se faca o nedreptate, trebuie recunoscut ca gandirea moderna in economie care merge inapoi pana la Thomas Robert Malthus (1766-1834) a vazut ca ceva important nu era in ordine cu scoala clasica, adica mai exact, desi nu asa de clar identificate, cele doua slabiciuni mentionate mai inainte: (1) partea practica si (2) studiul conditiilor de dezichilibru, amandoua producand un conflict intre "teorie si practica".

Malthus a fost cel dintai care, desi si el apartinea de scoala clasica, a pus in discutie asa numita "lege a debuseelor" formulata de un alt economist mare francez J.B. Say care spune: "Oferta creiaza cererea". Daca asa atunci oferta = cererea si nu trebuie sa mai avem grija caci echilibrul stabil se regleaza dela sine. Malthus a ridicat vocea ca nu e tocmai asa caci el a observat cum pe piata libera din cand in cand sunt stocuri de marfa care nu se pot vinde, nu exista cerere efectiva. Acest argument nu s'a rezolvat niciodata complet fiindca are legatura cu legea de echilibru general stabil formulat de Walras cu mult mai tarziu.

Ceea ce este important aci se refera la conflictul dintre "teorie si practica" ridicat de Malthus, conflict care s'a cristalizat intr'o miscare puternica de dizidenta fata de scoala clasica in tot veacul al 19-lea si reprezentata prin scoala socialista liberala in Franta, scoala istorica veche si noua in Germania si scoala institutionalista din America. Scoala dizidenta, anti-clasica a ajuns la apogeu prin Revolutia Sovietica din 1918.

Marea Depresiune Economica dela 1930 l'a ridicat pe Keynes la suprafata pentruca el a venit cu o solutie noua fara a fi in competitie cu o alta solutie mai buna, solutie care se putea aplica imediat in vreme ce gandirea clasica era pusa la carantina de anumite cercuri intelectuale critice care, in loc sa re-examineze solutia clasica si sa corecteze cele doua slabiciuni, s'au atasat de miscarea initiata de Keynes, cu adevarat o noua revolutie care a creat o noua categorie sociala de experti Keynesieni in economie care, impreuna cu ramasitele Marxiste dupa caderea imperiului Sovietic, domina sfera internationala.

Am aratat destul mai inainte in acest MEMO ca si in alte locuri ca expertii Keynesieni ca si cei Marxistii sunt invinsi de propria lor metoda de cercetare si gandire, ce a adus pentru prima data la nivel global o criza internationala a unui conflict nou intre "teorie si practica", de data aceasta intre doctrina lui Keynes si Marx vis-a-vis realitatile economice, monetare, financiare si sociale din lumea intreaga unde natiune dupa natiune sufera rigorile si mizeriile rezultate din sfaturi false date de expertii straini in colaborare cu experti indigeni. Este un pericol mare care poate nu numai neamul romanesc dar UMANITATEA intreaga.

Care este solutia pentru a scapa din aceasta capcana, ca sa nu ramanem numai la stadiul de plangeri, vaicareli si critici desarte?

10. O LUMINA ECONOMICA NOUA: ECuatia CUNOSTINTEI UNIFICATE CARE POATE REZOLVA CONFLICTUL CURENT DINTRE "TEORIE SI PRACTICA"

Albert Einstein a incercat sa exprime relatia energie-masa prin formula simpla $E = mc^2$ in spiritul teoriei lui de relativitate. Tot asa, insa mergand dincolo de relativitate, acest autor a conceput o formula metodologica simpla pentru a lucra solutii practice la probleme, economice, financiare si sociale numita Ecuatia Cunostintei Unificate, dupa cum urmeaza: $S = f(A, P)$

Aceasta formula spune ca solutia (S) la o problema practica in economie ca si in celelalte stiinte sociale este o functie matematica la doua elemente esentiale: factorul "A" adica considerarea realitatilor actuale, existente care de fapt sunt in dezechilibru (caci altfel nu exista o problema) si factorul "P" adica realitati potentiale sub cele mai bune conditii. Acestea din urma nu pot sa fie nimic altceva decat cerintele pentru pozitia de echilibru general stabil, asa cum au fost formulate de Walras cu imbunatatirile aduse de acest autor. Cu alte cuvinte "P" reprezinta cele mai bune conditii posibile, unde problema nu mai exista, a fost rezolvata.

Solutia "S", pe drept cuvint trebuie sa arate mijloace practice (reforme de structura, politici si orice alte masuri) pe care ratiunea practica (in sensul lui Kant) le concepe compatibile sa miste sau sa conduca realitatile in stare de dezechilibru cat mai repede si fara a produce alte complicatii la statia finala "P" unde problema in cauza este rezolvata, prin activarea masurilor luate.

Ecuatia reprezinta intr'adevar cunostinta unificata deoarece factorii "S" si "A" oglindesc cunostinta empirica, adica obiectul de cercetare in scoala moderna, pe cata vreme factorul "P" reprezinta cunostinta analitica (teorie pura), adica obiectul de cercetare in scoala clasica. Factorul "P" serveste ca ghid obiectiv si de incredere sau standard de orientare precisa ca sa se evite greseli posibile in cautarea celei mai bune solutii la problema data.

Exact ce spune Ecuatia Cunostintei Unificate, asta trebuia sa faca Keynes intre 1930 si 1936 cand a scris cartea "Teoria Generala". Cu solutia aceasta el ar fi completat ceea ce lipsea in gandirea clasica si cu asta s'ar fi rezolvat cum trebuie Marea Depresiune dela 1930 fara nici un pericol sa revina inapoi in cursul aceluia secol, cum suntem amenintati acum in 1999.

În loc să îmbunătățească gândirea clasică și să asigure continuitate și progres în știința economică, Keynes ca și Marx a crezut că poate să rastoarne toată gândirea economică dinaintea lui. Și așa împreună cu neofitii lui și urmașii care au fost pregătiți în același spirit s'a format categoria socială nouă de experți naționali și internaționali, s'au așezat la lucru într-o campanie regretabilă de negare pe toate căile legitime și ilegite, a mostenirii pretioase lăsată de școala clasică.

Astfel s'a creiat "Argumentul cel Mare" al secolului al 20-lea între gândirea modernă a relativității din științele fizice strecurată și în știința economică prin Keynes și gândirea clasică denigrată și parasită la un caz-limită de echilibru și pe care Keynes o consideră "producătoare de confuzie și dezastruoasă dacă încercăm să o aplicăm la faptele de experiență." (Keynes, J.M., Teoria Generală, Cap. I p.3)

Asta, pe scurt, este istoria cum am ajuns acolo unde suntem în 1999: dominați de neliniște, confuzie și nesiguranta zilei de mâine, mai ales în România dar și în restul lumii.

Lumina nouă economică prin Ecuația Cunostintei Unificate este concepută să pună capăt la "Argumentul cel Mare" printr-o sinteză unică între gândirea clasică și cea modernă, care nu mai apar în contradicție cum socot experții străini ci de-a-dreptul complementare. După mai multă reflecție, un observator atent și cu pregătire profesională poate să deslusească repede că factorul "A" din ecuație reprezintă economia politică a lui Keynes și Marx, aici însă restrânse să împlinească numai funcțiunea lor proprie, specifică la identificarea aspectelor de dezechilibru în economia și societatea modernă.

Pe de altă parte factorul "P" reprezintă economia politică clasică cristalizată în legea de echilibru general stabilă a lui Walras în formularea ei mai completă și mai precisă. Cu alte cuvinte, fie repetat că factorul "P" adică gândirea clasică împlinește funcțiunea specifică de indicator precis și stabil pentru identificarea scopului final de urmărit adică idealul unei societăți și economii libere, juste și stabile asociată cu un regim democratic pur numit Statul de Drept.

Aceiași Ecuație a Cunostintei Unificate printr-o examinare mai atentă arată clar deficiența sau slăbiciunea atât în școala clasică cât și în cea modernă. Clasicii au gresit pentru că au studiat problemele numai în funcție de factorul "P", neglijând factorul "A". Economistii moderni au gresit și ei studiind problemele numai în funcție de factorul "A" neglijând factorul "P" iar prin asta au comis două greseli, una pierzând sensul de direcție, idealul către care UMANITATEA cerea să se îndrepte și simultan au fost condamnați de propria lor metodă să devină sclavi, legați de materialul documentar, de cifre statistice goale, fără un orizont clar, afara numai dacă se urmărește o societate și economie colectivista, comunitară, respinsă de ordinea socială economică bazată pe Libertate, Justiție Socială de Echitate și Stabilitate Monetară, Financiară pe lângă cea Politică și idealul Pacii, înăuntrul și în afara.

Visul poporului în realizarea unui regim de OMENIE, cea mai înaltă valoare etică după Credința Divină, corespunde în totul cu visul UMANITĂȚII. Unde sunt oamenii politici de Stat care să-l realizeze?

Ecuatia Cunostintei Unificate incearca sa corecteze erorile metodologice din trecut si prezent, oferind a sinteza sui generis unde scoala clasica nu mai apare in conflict cu sau contradictorie la scoala moderna de gandire ci complimentare, in sensul ca amandoua sunt necesare, daca sunt asezate pe niste temelii solide ce corespund la functiile lor proprii.

Si cata energie intelectuala si hartie s'au consumat in cursul secolului al 20-lea ca sa se dovedeasca eronat ca stiinta economica moderna contrazicea sau nega rezultatele obtinute de economistii clasici. Nici ca se putea concepe o activitate mai neproductiva in lumea ideilor noi si totusi asa s'a intamplat in realitate. Dar pentru asta am platit un pret greu: Nu s'au putut rezolva cum se cuvine problemele mari economice, monetare, financiare si sociale, iar multimele au trebuit sa sufere nevinovate, mai ales in Romania dupa 1990. A venit timpul sa punem capat la aceasta stare de lucruri daunatoare unui popor intreg care asteapta de undeva sa vina dreptate.

* * *

Onorate Domnule Presedinte si Onorati Membri dela Curtea Suprema de Justitie din Romania,

Imi dau seama ca Memorandul acesta apare mai mult ca un Abstract la un Compendium de stiinta economica decat o plangere sub forma unui Apel adresat Domniilor Voastre.

Cazul in speta insa cere o schita mai detailat de stiinta ca sa se vada clar si fara nici o indoiala ca tocmai dintr'un argument stiintific gresit interpretat, atat de expertii straini cat si de expertii romani consultati de forurile oficiale la cel mai inalt nivel, se trag toate necazurile si suferintele poporului roman intre 1990 si 1999 ca si inainte.

Am incercat in repetate randuri sa alarmez atat Guvernarea sub Presedintele Ion Iliescu cat si Guvernarea sub Presedintele Emil Constantinescu despre acest conflict intre recomandarile expertilor straini omologate de expertii romani si nevoile si durerile imediate ale poporului roman, dar fara succes.

Forte adverse externe ca si interne au blocat toate incercarile si straduintele mele ca sa opresc procesul de eroziune a economiei romanesti (Consult Anexa I, II, si III.), eroziune care a adus si aduce inca suferinta absolut inutile pentru mai mult de 20 milioane de cetateni romani.

Avand in vedere faptul ca expertii straini nu pot fi adusi in fata justitiei romanesti --in primul rand au fost invitati de Guvernul Roman-- sa raspunda de ce au dat un sfat gresit si in al doilea rand fiindca nici ei nu stiu ca e gresit; asa au invatat ei la scoala si acest lucru imi este bine cunoscut fiind Profesor de Economie si Finante la o Universitate Americana.

In aceste conditii nu mi-a mai ramas nici o alta cale decat sa ma adresez la Curtea Suprema de Justitie din Romania cu plangerea ca ceva nu este in ordine cu expertii romani care sunt consultati

de Guvern sa dea socoteala in fata legii de ce dau sfaturi gresite.

Este posibil ca in acest argument stiintific, importat din afara, voluntar sau involuntar sa se incalce Art.50 din Constitutia (1991) care spune clar: (1) "Fidelitatea fata de tara este sacra."

Eu nu imi ingadui sa acuz pe nimeni ci numai alarmez Curtea Suprema de Justitie ca ceva nu este in ordine in aceasta directie si deci las ca justitia sa cerceteze si sa decida.

R E Z O L U T I E:

Cu respect imi ingadui sa rog Curtea Suprema de Justitie ca sa decida in urmatoarele teme:

1. Sa se opreasca imediat vanzarea de aur din tezaurul Bancii Nationale sau din depozit (daca are) la Fondul Monetar International sau alte surse interne sau externe ale Bancii. Ref. Art.134 (2)b. Constitutie.

Expertii straini incearca sau sunt pe cale sa faca sugestii la conducerea Bancilor Centrale a tarilor membre la Fondul Monetar International ca nu este necesar sa se tina aur in tezaur fara a aduce vreun profit ci e mai bine sa se vanda ca sa se capete fonduri lichide in US.dolari iar in loc sa se puna Bonuri de Tezaur ale Statului respectiv cu dobanda si care ar aduce un venit.

Guvernul socialist Englez a si inceput aceasta operatie de instrainare a aurului in depozit la Banca Angliei. Fondul Monetar International de asemenea a anuntat ca e pe cale sa vanda aurul din depozitul facut originar de tarile membre, sub motiv ca vrea sa ajute la tarile sarace. Probabil ca se va ridica intrebarea daca Fondul Monetar legal poate face o asemenea operatie.

Adevarul pur in aceasta operatie este ascuns si diabolic. Scopul adevarat este sa se elimine aurul din posesia Bancilor Centrale membre la IMF pentru doua motive, amandoua dubioase. Primul motiv este sa se ingreuneze orice incercare de stabilizare monetara in viitor si deci sa se usureze drumul catre noua ordine sociala si economica comunitarista.

Al doilea motiv este sa se acopere dificultati financiare imediate pentru a se usura posibilitatea de a contracta noi imprumuturi externe, in plus ca datoria interna a crescut deja prin vanzarea aurului. Linia de conduita merge in aceias directie de a servi noua ordine sociala comunitarista de viitor.

Vanzarea aurului dela Banca Nationala a Romaniei, anuntata mai recent de Guvernatorul Mugur Isarescu joaca pe aceias scena internationala de a instraina aurul din tezaurul BNR ca sa rezolve dificultati financiare imediate difuzand in strainatate o imagine financiara manipulata ca sa poata obtine si mai multe imprumuturi externe in viitor. Prin urmare in final se serveste aceias cauza la noua ordine sociala de viitor, contrarie la interesele si dorintele poporului roman, daca ar fi informat si consultat in prealabil. De fapt acest aur apartine de drept poporului roman si instrainarea fara o consultare directa contravine Art.134 (2)b. din Constitutie.

Am aratat in Planul de Stabilizare pentru Romania (vezi: Teoria si Practica Economica in Epoca de Tranzitie si Dupa.1994) cum se poate scapa de inflatie intr'o singura zi "D" prin introducerea unui Leu mai greu si imediat un Leu de aur la paritatea de 1 Leu nou = 0,0625 gr. aur si deci, 1 Kg. aur = 16,000 Lei noi si care poate ramane stabil (neschimbat) pentru 100 de ani si mai bine. Leul de aur este destinat sa asigure stabilitatea relatiilor cu strainatatea, respectiv a balantei internationale de plati, fara nici un imprumut sau credit din strainatate.

Leul intern va fi el acoperit 100% in produse nationale standardizate si depozitate in "Magazii Generale Populare" (MGP) special amenajate sub Administratia directa a BNR care emite bilete de banca, liber convertibile in produsul respectiv. Circulatia monetara interna va fi asigurata de Leul intern si va fi tot atata de stabil ca si Leul extern de aur, fara a fi nevoie de nici o politica monetara si fiscala la nivel macro, costisitoare si fara nici un rezultat pozitiv cum prea bine stim din experienta 1990-1999.

Pentru a se rezolva si "chestiunea sociala" s'a atasat la reforma monetara si o reforma sociala, fara a mai fi nevoie si de pomana umilitoare cu "social safety" recomandata de expertii straini si care nici pe departe nu rezolva problema sociala.

O asemenea reforma monetara peste noapte va reinvia agricultura, industria, comertul si meseriile, intr'un cuvint economia romaneasca si va pune capat la coruptia si blocajul financiar.

Dolarul American de hartie ca si Euro-European tot de hartie pot cadea oricand in cursul unor speculatii pure pe piata internationala dar nu Leul romanesc de aur care in asemenea conditii turburi va ramane stabil sau "nemuritor si rece" cum ar zice Eminescu.

2. Sa se opreasca procesul de privatizare fortata care se continua la insistenta expertilor straini pentru alte motive decat nevoile si dorintele poporului roman.

Romania nu are nevoie imediata de "privatizare" ci de o stabilizare integrala bazata pe conditii de echilibru general stabil care sa puna capat la coruptie si dezechilibru total in economie si finante.

Aceste intreprinderi de Stat, de fapt si de drept, apartin poporului care a fost expropriat fara o indemnizatie echitabila iar in plus a fost impus la munca fortata cu salarii minore. Asa s'a format industria si meseriile sub comunism. In consecinta aceste bunuri nu pot fi vandute la preturi de nimica la firme straine sau interne si anume pe baza de Ordonante Ministeriale si incurajarea coruptiei in stil mare, pe care oricine o stie, o vede dar nu face nimic sa o stopeze, real iar nu prin vorbe goale.

Privatizarea fortata incalca Art.41 (3) din Constitutie si ca atare rog Onorata Curte de Justitie sa o opreasca pana ce se face stabilizarea integrala cu o recomandare la Parlament ca intre timp sa se lucreze o lege speciala de Privatizare spre ex. pe o perioada de 5 ani si supusa la un Referendum ca intre timp sa se consolideze o clasa de mijloc sanatoasa si independenta economic, asa ca sa poata

lua parte la astfel de licitatii; proprietatile in cauza sa fie vandute intai la cetateni romani.

In Romania, dupa cunostinta mea, a fost numai un singur plan serios de privatizare lucrat de Dr. Constantin Cojocaru, care pus in practica sistematic ar fi putut ajuta imediat la dezvoltarea unei clase de mijloc sanatoasa, inca din 1990, spre binele poporului dar intre timp aceleasi forte adverse la "Miracolul Economic" au avut in grija sa inmormanteze Planul Cojocaru. Singura obiectie ce am avut-o la Planul Cojocaru a fost ca s'a recomandat inainte si nu dupa ce s'a realizat stabilizarea monetara, economica si financiara. Dar Onorata Curte poate sa dispuna o audiere a D-lui Cojocaru caci el poate avea alte detalii in legatura cum fortele adverse au lucrat impotriva unui plan in sine sanatos pentru interesele poporului roman la acea data.

3. Onorata Curte sa ceara Parlamentului roman ca sa revizuiasca de urgenta Legea Bancara, as incat Bancile sa nu mai acorde imprumuturi decat numai atat cat dispun de fonduri lichide, proprii sau depuse la termen de cetateni sau firme indigene sau straine, termen care sa coincida cu scadenta imprumuturilor acordate.

Prin urmare depozitele la vedere sa fie tinute separat si acoperite tot timpul 100% in moneda oficiala (de aur sau comerciala, acoperita in alte produse standardizate). Cata vreme depozitele la vedere sunt acoperite in intregime la orice moment iar imprumuturile sunt tinute in limita economiilor la termen, o banca nu poate da faliment.

Daca cineva ar obiecta ca in acest caz Curtea Suprema de Justitie s'ar amesteca intr'o operatiune din sectorul privat sau ca ar infrange in prerogativele Parlamentului (principiul separarii puterilor in Stat) obiectiunea este falsa pentru motivul urmator:

Practica in bancile capitaliste, reintroduse in Romania dupa 1990, este ca depozitele vedere sunt amestecate cu economiile la termen fara nici o clasificare precisa, desi prin natura lor sunt asa de deosebite.

Din total se retine o rezerva in fonduri lichide pentru imprumuturi mici care se cer in numerar pentru nevoi imediate pe piata. Restul de imprumuturi mari si mijlocii, nu se dau in numerar ci prin deschidere de conturi in favoarea debitorului (o firma oarecare). Banca nu are fondurile respective si totusi acorda credite goale pe care le pune in contul debitorului si calculeaza imediat dobanda pietii. Fiindca plateste dobanda, debitorul se grabeste si el sa cumpere o casa, masini, materii prime si drept plata scrie un cec sau uzeaza un virament in favoarea vanzatorului dar in contul sau dela banca. In momentul acela "creditul gol" (cifre in registrele unei banci) a devenit "credit monetizat" de banca care a marit circulatia monetara cu aceias suma.

Alt detaliu de tehnica bancara care e nevoie sa fie mentionat. Directorul de banca care acorda imprumuturi cu precautiune din totalul mentionat mai sus mentine o rezerva in medie cam de 10% si acorda credite de 10 ori mai mult, credite (imprumuturi) la care el calculeaza dobanda pietii. El face o afacere buna fiindca

a pornit dela zero (nimica) si a imprumutat adica acordat un credit tot din nimica la care a calculat dobanda, credit care, in scurt timp poate numai o zi sau chiar in cateva ore, este monetizat, devine capital real cu care s'au cumparat cladiri, masini, materii prime etc. si cu aceasta operatie bancara pur tehnica se maresta circulatia monetara si aci se afla cum s'ar spune in limba populara "Cuiul lui Pepelea". E un fel de mister aci fiindca se ridica mai departe intrebarea: Cum poate un bancher sa doarma linistit peste noapte cand acorda credite de 10 ori mai mult decat rezervele pe care le are? Raspunsul e simplu: Banca respectiva are acces la Banca Nationala unde, la caz de nevoie, poate redisconta o parte din creante debitoare si capata numerar lichid, nu pe de-ageaba ci socotindu-se o rata de discount mai mica. Asa ca profitul pana la urma prin rediscont se imparte intre Banca respectiva si BNR.

Mai ramane o alta intrebare si mai capitala: Cum se poate minunea asta ca un "credit gol" (cifre simple in registul unei banci) sa devina "capital real" ca si cum ar fi, desi in realitate nu este, chiar egal (un paradox) cu "economii reale ale poporului de rand?

Un mare, chiar foarte mare economist pe nume Joseph A. Schumpeter, care a fost si om de banca in tinerete la Viena si apoi Prof. de Economie la Universitatea din Bonn (Germania) iar mai tarziu tot Prof. de Economie la Universitatea Harvard din America, a dat cheia acestui autor sa dezvolte problema mai departe.

Schumpeter, intr'un articol publicat in limba germana in 1917/18 si tradus mai tarziu in limba engleza "Money and the Social Product" (Moneta si Produsul Social), fara a da explicatiile de detaliu prezentate mai sus, arata foarte clar ca moneta de credit bancar produce o ridicare de preturi --efect inflatoriu-- adica fenomenul pe care el il numeste "economii fortate". (vezi: Schumpeter, J.A, Money and the Social Product in International Economic Papers, No.6 Macmillan, London, 1956 p.205)

Pe aceias pagina in continuare Schumpeter scrie:

"Fara sa vrea sa economiseasca, poporul este fortat totusi sa faca acest lucru prin reducerea venitului real prin ridicarea de preturi. Prin acest fenomen (economii fortate) se elibereaza mijloace de productie si stocuri de bunuri la dispozitia economiei (adaogam noi ceea ce se numeste "capital lucrativ") pentru scopuri productive este marit, pe cata vreme fondul de bunuri pentru consumul imediat este scazut". p.205)

Schumpeter, mai departe (p.206) numeste aceasta "functiunea capitalista" a banului adica "metoda specific capitalista pentru a efectua progres economic". In alta parte, din experienta si observatiile lui, cam 3/4 din tehnologia moderna a fost si fara indoiala este finantata prin "economii fortate", extrase de pe spinarea masei de consumatori prin viclesug, o tehnica bancara in regimul capitalist pe care expertii straini ca si cei romani nu o stiu sau nu o spun.

Este aci o problema sociala si economica de proportii uriase. O fractiune din venitul real al populatiei este expropriat foarte ingenios, printr'o tehnica bancara nevazuta si necunoscuta de public.

Mai departe, exproprierea de venit real are loc fara consimtamantul liber a celor in cauza si fara o indemnizare dreapta si prealabila.

Cu alte cuvinte, toata operatia de monetizare de credit bancar facuta de bancile private interne ca si cele externe, inclusiv Banca Nationala, dela 1990 incoace sunt in contradictie cu sau calca Art. 41 (3) din Constitutie care spune clar:

"Nimeni nu poate fi expropriat decat pentru o cauza de utilitate publica, stabilita potrivit legii, cu dreapta si prealabila despagubire."

De aci, rog inca odata Onorata Curte sa ceara Parlamentului Roman ca sa revizuiasca de urgenta Legea Bancara, asa incat fenomenul de "economii fortate" impus nelegitim si nelegal pe spinarea poporului sa fie stopat imediat ce legea noua bancara a trecut prin Parlament.

4. In acelas timp, imi ingadui sa rog Onorata Curte Suprema de Justitie sa ceara ca Parlamentul Roman tot de urgenta sa revizuiasca Legea Burselor asa incat acelas fenomen de "economii fortate" impus nelegitim si ilegal pe spinarea poporului roman prin speculatiile pure la bursa sa fie stopat imediat ce legea noua a burselor a fost trecuta prin Parlament.

Motivul: Speculatiile pure si libere la bursa reprezinta un mare "viciu social" in regimul capitalist copiat si in Romania: dupa 1990 si anume fiind in contradictie cu Art. 41 (3) si Art. 134 (2) din Constitutie.

Rationament. In regimul capitalist introdus si in Romania dupa 1990 se practica simultan doua feluri de tranzactiuni:

- (1) Tranzactiuni reale legitime si de folos individual ca si social unde vanzatorul de valori mobiliare, actiuni, marfuri sau valuta straina poseda in realitate aceste elemente si are nevoie de numerar lichid. Pentru asta vrea sa le vanda. Pe de alta parte, o alta persoana sau firma doreste sa cumpere unul sau toate aceste elemente si are suma de bani respectiva pe care e gata sa o predea vanzatorului si sa ia posesie de elementele in cauza.

Asemenea tranzactii reale, repet sunt de mare folos atat pentru individ cat si societate iar daca banul este si el real (de aur sau argint) atunci, cand atat oferta cat si cererea sunt limitate, pe o piata curat libera, pretul va fi de echilibru, adica la nivelul unde utilitatea sociala marginala va fi egala, echitabila, atat pentru vanzator cat si pentru cumparator.

- (2) Din nefericire, in bursele din regimul capitalist, paralel si simultan cu tranzactiile reale, mai au loc si tranzactii fictive, nominale, speculatii pure unde vanzatorul nu are actiunea, marfa sau valuta straina in cauza si nici nu vrea sa o aiba. Ceea ce vanzatorul doreste este ca sa achizitioneze un profit diferential, care de fapt este nelegitim si constituie o frauda sociala.

Vanzatorul, care joaca rolul unui speculator pur, pune un ordin la bursa ca el vrea sa vanda spre ex. 10,000 sau 100,000 de actiuni, tone dintr'o marfa oarecare sau valuta straina, la pretul de... si livrarea in 6 luni sau numai o luna sau chiar numai o zi, ori cateva ore mai tarziu in aceias zi. El crede ca pretul va cadea intre timp si atunci la scadenta, daca pretul intr'adevar intre timp a scazut atunci speculatorul nostru a la baisse, cum se spune, lichideaza contractul si a realizat un profit apreciabil fiindca speculatiile pure de obicei se fac in cantitati mari. Tranzactia a fost fictiva, nominala si nu s'a miscat nici un obiect real de business.

Simultan un alt speculator la aceias bursa sau departe in alta tara dar participant la acela gen de tranzactii, crede ca pretul la acela obiect se va urca si de aceea el pune un ordin ca el vrea sa cumpere spre ex. 10,000 sau 100.000 de actiuni, tone dintr'o marfa oarecare sau valuta straina la pretul de ... cu livrarea in 6 luni, numai o luna sau chiar numai o zi ori numai cateva ore in aceias zi.

Daca pretul se va ridica intre timp, speculatorul nostru a la hausse lichideaza contractul si a realizat un profit diferential destul de mare si poate deveni milionar peste noapte. Primul speculator, daca intr'adevar pretul s'a ridicat, pierde si poate chiar ajunge la faliment sau se reface a doua zi caci in acela timp nu numai el dar milioane de speculatori a la baisse au luat luat parte si a doua zi pot schimba pozitia.

Acum se ridica problema: la suprafata, adica superficial, se pare ca nu e nimica serios care sa ne preocupe (cel putin legal) fiindca in acest joc la bursa s'ar parea ca e vorba de niste glume sau paradoxes cand unul se preface ca vinde dar in realitate el nu vinde nimica, iar altul se preface ca cumpara dar el in realitate nu cumpara nimica. E vorba numai de un pareu.

Si totusi exista o problema sociala si economica de proportii uriase, care pana acum s'a trecut si se trece inca din vedere in stiinta economica iar expertii straini o ascund cat mai bine. Dar nu se poate sa o ascunda la infinit caci nedreptatea sociala e prea mare.

Cum am mentionat mai inainte, speculatiile pure, spre deosebire de tranzactiile reale, reprezinta un "viciu social", cu mult mai rau decat fumatul sau betia, fiindca nu e vizibil si e mai greu de percept de omul de rand si chiar un om de stiinta, daca nu vede sau refuza sa vada, din anumite motive, diferenta dintre "tranzactii reale" si "speculatii pure"

E destul sa ne gandim ca economia unei tari poate fi oprita sau chiar distrusa pe un numar de ani sau poate fi extinsa pe tot globul --cum a fost cazul cu Marea Depresiune dela 1930 care a fost initiata de speculatii pure in volume uriase la Bursele din America si acum s'a repetat in 1997 in tarile din Sudetul Asiei inclusiv Japonia, condiderata a doua putere economica din lume dar nimeni nu vede si nimeni nu aude suferintele acestor popoare si nimeni nu face nimica constructiv sa repare aceasta

adevarata "frauda sociala" in dauna celor multi si nevinovati.

Cum de nu vede nimeni aceasta calamitate internationala? Mai intai speculatiile pure la bursa s'au dezvoltat parallel cu regimul capitalist; au devenit o parte organica din sistem; sunt o traditie si eronat se interpreteaza ca si cum ar fi atasate la conceptul de libertate, desi in realitate este vorba de un abuz al libertatii in dauna masselor de cetateni care nu iau parte la aceste operatii.

Din nefericire statistica datelor publicate sau facute cunoscut prin mass media se refera numai la pretul final fara a se divulga proportia intre (a) tranzactii reale si (b) speculatii pure care in practica sunt de 20, 50, 100, sau 1,000 de orimai mari decat tranzactiile reale.

De aci prima deficienta mare la bursele capitaliste este faptul ca produc preturi si venituri artificiale, adica de dezechilibru care dela si prin bursa trec in economie si produc si mai mult dezechilibru.

Problema fundamentala de calcul economic in consum, investitii si productie este si ea falsificata pana la un anumit grad si asa se propaga crize.

In al doilea rand, sume enorme de fonduri se tin in rezerva inactive (cele mai multe sub form de credit bancar monetizat) pentru a finanta zilnic speculatii pure, in loc sa fie investite real in economie fie sub forma de capital circulant ori capital fix si deci sa mareasca productia si venitul national evitand somajul involuntar.

In al treilea rand se ridica intrebarea: de unde vin profiturile realizate prin speculatii pure la bursa si ce efect au in economia nationala? Sursa profiturilor diferentiale din speculatiile pure la bursa nu este alta decat venitul national brut. Cum speculatiile pure la bursa nu sunt un factor de productie, venitul national brut este micorat prin suma totala a profiturilor diferentiale achizitionate de speculatori (indivizi si firme). In consecinta si venitul real al populatiei care nu a luat parte la asemenea speculatii pure, este redus in aceias proportie.

In final, speculatiile pure care initiaza dezechilibru in economie pun in miscare acelas fenomen de "economii fortate" negative, adica o expropriere automata din venitul real al populatiei, fara consimtamant si fara o prealabila si dreapta despagubire. Dar prin asta se incalca Art. 41 (3) din Constitutie.

In acelas timp, speculatiile pure care produc si intensifica dezechilibre in economie sunt in contradictie cu Art. 134 (2) din Constitutie.

Pentru aceste motive, imi ingadui inca odata sa rog Onorata Curte Suprema de justitie sa ceara ca Parlamentul Roman tot de urgenta sa revizuiasca Legea Burselor asa incat bursele sa nu mai fie o sursa unde se manipuleaza "economii fortate" pe nedrept si se initiaza preturi si venituri artificiale de dezechilibru daunatoare economiei nationale si poporului roman.

Scopul burselor trebuie sa fie formarea de preturi de echilibru stabil in economie si nimic altceva. Oscilatiile de preturi intr'un regim stabil sunt simple si limitate iar nu cumulative.

5. Tot in baza Art. 41 (3) si Art. 134 (2) din Constitutie, imi ingadui sa rog Onorata Curte Suprema de Justitie din Romania sa ceara Parlamentului Romanca sa revizuiasca Statul Bancii Nationale a Romaniei asa ca sa stopeze emisiunea de ban de hartie si de credit bancar fara acoperire cat si practica de politica monetara si fiscala la nivel macro care s'au dovedit sa fie daunatoare economiei nationale cat si poporului roman prin intensificarea de dezechilibre si manipularea fenomenului de "economii fortate" negative, fara consimtamentul si fara o "dreapta si prealabila despagubire", cum se prevede in Constitutie.

Scopul Bancii Nationale a Romaniei sa fie numai acela de (1) a emite moneda reala, acoperita (2) de a ingriji ca aceasta moneda, adica Leul romanesc, sa-si pastreze stabilitatea inerenta de echilibru atat pe piata interna cat si cea externa si (3) sa-si consolideze si sa-si pastreze independenta in deciziile luate atat fata de finantele publice si buget care raman in competenta Ministerului de Finante cat si de activitatea bancile private indigene cat si straine care in acord cu noua Lege Bancara vor activa liber dar intr'un cadru institutional de echilibru general stabil unde se respecta principiul de justitie sociala de echitate.

* * *

Intr'un alt moment greu in istoria poporului roman, mergand inapoi la primul Razboiu Mondial, cand trupele romanesti se pregateau sa se retraga in Moldova, lasand Bucurestii --Capitala tarii-- sa cada in mana inamicului, un om politic la vremea aceea pe nume Tache Ionescu, facand bagajele de plecare a spus: "Cred in victoria Aliatilor cum cred in lumina soarelui!"

Parafrazand pe Tache Ionescu, aci departe de tara, scriu si eu un gand de bine: Sunt convins ca este posibil sa se realizeze in curs de un an si cu incepere imediata un "MIRACOL ECONOMIC" cum nu a mai fost in nici o alta tara din lume, asa cum cred in Puterea Divina si Lumina Soarelui.

Intr'adevar acest Miracol Economic poate sa fie --cu toate greutatele economice si sociale din momentul de fata-- cu mult superior celui realizat in Germania de Vest si Japonia care acum a cazut in eclipsa, cum am prevazut la timpul sau, pentru motivul fundamental ca s'a construit numai pe entuziasmul si colaborarea neconditionata a poporului german si cel japonez, amandoua popoare muncitoare si economisitoare pana la maximum. Din nefericire, nu s'au implinit toate conditiile de baza, adica a unui sistem de echilibru general stabil in ce priveste: moneda, bancile, bursele, bugetul si cursul de schimb, mai exact s'a copiat, din anumite interese din afara, regimul capitalist American mixt, cu doua fete si de aceea cu trecerea timpului trebuia sa cada, cum a si cazut intr'o criza de sistem si prin sistem.

Onorate Presedinte si Onorati Membri dela Curtea Suprema de Justitie, va rog sa ma iertati daca repet ca visul meu cu care am revenit in tara in 1990 si am lucrat Planul de Stabilizare si Refacere Economica a fost sa scutesc poporul din care ma trag si eu de experimente triste cu imitarea unui regim capitalist mixt care

intr'adevar are virtuti sociale , cum am aratat mai inainte in acest Memo, dar in acelaas timp are si vicii sociale, mai mult sau mai putin ascunse omului de rand si chiar unui intelectual fara pregatire speciala in economie si finante.

Acest Plan cu sub-titlul atragator de "Miracol Economic", l'am prezentat Guvernului Roman incontinuu din 1990 si pana in 1999. Este vorba de Guvernarea sub Presedintele Ion Iliescu cat si sub Presedintele Emil Constantinescu. (Vezi: Anexa I, II si III)

Din nefericire, forte adverse din afaara ca si dinlauntru au reusit pana acum sa impiedice realizarea unui miracol economic. Spun "pana acum" fiindca nerezolvarea de probleme in istorie, totdeauna mai devreme sau mai tarziu, s'a soldat cu o schimbare prin cunoasterea ADEVARULUI STIINTIFIC pur (chiar intr'o forma rudimentara dar nefalsificat de ideologii politice de un fel sau altul). Uneori schimbarea are loc pasnic, daca oameni intelepti ajung la putere la timp. Daca nu aiung la timp, atunci legea hazardului, neprevazutul ia locul intelepciunii.

In incheiere, salvarea Romaniei din conditiile dureroase in care se afla acum o vad sintetizata pe trei linii: (1) Cunoasterea si aplicarea sistematica si riguroasa a Adevarului Stiintific pur, nealterat de nici o ideologie politica importata din afara sau slefuita inlauntru; (2) Constiinta de Roman, adica legatura organica cu pamantul si istoria acestui neam din cele mai vechi timpuri si pana azi si (3) Omenia, cea mai inalta valoare etica care a rasarit si crescut impreuna cu poporul, alaturi de Credinta Divina a mosilor si stramosilor nostri cu deviza: Nihil Sine Deo.

Prin calatoriile mele in tara, am observat ca poporul la toate treptele sociale ii place sa asculte la adevarul stiintific pur; nu a pierdut constiinta de roman si ca este inca vie Omenia trecuta din generatie in generatie. Ceea ce este necesar consta intr'o sclipire de lumina noua care sa le dea incredintarea ca nu sunt pierduti, ca nu sunt uitati de soarta sau de Dumnezeu, cum spun unii, ca se poate si un alt fel de viata cu mai multa demnitate, cinste si Omenie.

Onorate Domnule Presedinte si Onorati Membri dela Curtea Suprema de Justitie o decizie dreapta, cum cere spiritul legii, fara a crea un conflict intre Puterea Judiciara, si Puterea Legislativa inclusiv Puterea Executiva, ar deschide o Poarta Mare ducatoare la o Reinnoire Morala a intregii natiuni si mai ales a tineretului universitar ca nu suntem pierduti, ca salvarea nu poate veni din afara ci numai dinlauntru "Prin Noi Insine!", asa cum s'a si cladit Statul Roman Modern in veacul trecut.

Decizia Domniilor Voastre poate sa ramana un Act Istoric de eliberare a poporului roman dintr'o "robie economica" datorita aplicarii unei doctrine economice dubioasa, odata impusa din Rasarit (dupa 1944) iar alta data importata din Apus (dupa 1990)

Sunt convins ca o decizie dreapta si clara din partea Domniilor Voastre, referitor la cele cinci puncte (teze) enumerate anterior in REZOLUTIA dela pp.34-41 nu poate fi refuzata de Parlament.

De îndată ce Actul Istoric din România a devenit realitate și a început rapid procesul de realizare a unui "Miracol Economic" cum nu a mai fost în nici o altă țară din lume, cu mult superior celui din Germania Federală și Japonia apoi lumina nouă economică nu numai că va îmbunătăți economia țării la data "D" cu începere imediată, dar peste noapte se va dezvolta industria turismului la maximum ce va atrage presa mondială și hoarda celor curioși să vadă cu ochii proprii ce poate face o țară care este încă liberă și are probleme economice, fără a apela la împrumuturi din străinătate și fără a angaja experți străini.

Dar nu numai atât! Lumina nouă economică va deschide ochii nu numai la națiunile vecine care și ele au probleme asemănătoare dar va merge prin internet ca o "minune a minunilor" până la capatul lumii adică împrejurul pământului.

În acest fel o decizie dreaptă din partea Domniilor Voastre poate avea și o semnificație istorică la nivel global, pentru întreaga UMANITATE care acum este expusă la un fenomen care nici măcar nu se discută cum trebuie --Marea Transformare de maine. Ce altă coroană mai strălucitoare se poate concepe ideal pe fruntea poporului român decât să fie recunoscuți pe tot globul ca inițiatori la împlinirea visului cel mare al UMANITĂȚII: o societate și economie liberă, justă și stabilă, atât cât este omeneste posibil.

Aștept cu nerăbdare chemarea Dvs. ca să fie audiat și un bătrân Român-American care nu și-a uitat țara și neamul din care se trage și nici sfatul și pregătirea capătată de la venerabilii săi profesori de odinioară din Tecuci, Galați și București și nu mai puțin de la atăția înaintași de seamă în știință, artă și literatură care i-au luminat și delectat tinerețea, către care am de plătit o datorie morală sacrală să pun și eu umărul așa ca "țara să nu se duca de rapă", cum inimosul om politic, ardeleanul Corneliu Coposu, mi-a spus la ultima întâlnire: "Domnule Profesor, să nu lăsați țara să se duca de rapă".

În așteptarea unui răspuns și cu mulțumiri anticipate pentru o audiere aprobată, raman cu deosebit respect,

al Dvs. prea devotat,

Anghel Rugina
Anghel N. Rugina

Anexe:

- I. De Ce Nu S'au Rezolvat Cum Trebuie Problemele Economice și Financiare în România Dintre 1990-1998?
MEMORIALE. Scrisori Catre Țara (1998)
- II. Scrisori Deschise Adresate Domnului Președinte Ion Iliescu:
12 Februarie, 1993; 31 Mai, 1993, 7 Ianuarie, 1994, Nu Pot Să Greșească Si Expertii Străini? Februrie, 1994 și 8 Februarie, 1994
- III. Scrisori Deschise Adresate Domnului Președinte Emil Constantinescu:
24 Noiembrie, 1996; De Anul Nou 1997; 2 Martie, 1997; 20 Ianuarie, 1999
22 Martie, 1999